Ročník 1998

SBÍRKA ZÁKONŮ
ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 104 **Rozeslána dne 23. prosince 1998** **Cena Kč 25,–**

O B S A H:

300. Nález Ústavního soudu ze dne 17. listopadu 1998 ve věci návrhu na zrušení § 32 odst. 7 zákona České národní rady č. 337/ /1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů

301. Vyhláška Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví seznam chemických látek a chemických přípravků, jejichž výroba, uvádění na trh a používání je omezeno

302. Vyhláška Ministerstva životního prostředí, kterou se stanoví bližší podmínky odborné způsobilosti a postup při jejím ověřování, postup prokazování zdravotní způsobilosti, postup při udělování a odnímání autorizace, seznam vybraných nebezpečných látek a přípravků, jejichž dovoz a vývoz je možný pouze se souhlasem Ministerstva životního prostředí, obsah žádosti o dovoz a vývoz a způsob a podrobnosti vedení evidence a oznamování nebezpečných chemických látek a přípravků

Opatření ústředních orgánů

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se upravuje předkládání výkazu SONO Úč 1 – 01

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se mění a doplňuje uspořádání a obsahové vymezení položek účetní závěrky a rozsah údajů ke zveřejnění pro banky od roku 1998

300

NÁLEZ
Ústavního soudu
Jménem České republiky

Ústavní soud rozhodl dne 17. listopadu 1998 v plénu o návrhu na zrušení § 32 odst. 7 zákona České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů,

takto:

Návrh se zamítá.

Odůvodnění

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 3. prosince 1997 sp. zn. 38 Ca 438/96 bylo zastaveno řízení ve věci stěžovatelky (žalobkyně) proti žalovanému Finančnímu ředitelství pro hl. m. Prahu o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. září 1996 č. j. FŘ-4396/1/96. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 4 ze dne 14. března 1996 č. j. 8701/2.1/96/SVA/ /1104 ve znění rozhodnutí ze dne 2. května 1996 č. j. 22843/2.1/96/SVA/2943 o osvědčení neplatnosti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 4 ze dne 5. října 1994 č. j. 15360/1/94/SA/4125.

V odůvodnění citovaného usnesení Městský soud v Praze uvedl, že rozhodnutí o ověření neplatnosti rozhodnutí má jen deklaratorní charakter, protože nezakládá ani nemění žádná práva a povinnosti daňových subjektů. Poté, co je správcem daně ověřena neplatnost některého jeho rozhodnutí, je dalším rozhodnutím znovu rozhodováno ve věci a teprve tímto rozhodnutím je rozhodováno o právech a povinnostech daňového subjektu. Podle ustanovení § 244 odst. 1 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) soudy v rámci správního soudnictví přezkoumávají zákonnost rozhodnutí orgánů veřejné správy, jimiž se podle ustanovení § 244 odst. 3 o. s. ř. rozumí rozhodnutí správních orgánů vydaná ve správním řízení, jakož i další rozhodnutí, která zakládají, mění nebo ruší oprávnění a povinnosti fyzických nebo právnických osob. Protože se prý však rozhodnutím o ověření neplatnosti rozhodnutí práva ani povinnosti daňových subjektů nezakládají, nemění ani neruší, nebyla v daném případě dána pravomoc soudu k přezkoumání napadeného rozhodnutí. Proto soud řízení zastavil.

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 9. prosince 1997 sp. zn. 38 Ca 439/96 byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hl. m. Prahu ze dne 24. října 1996 č. j. FŘ-7509/1/96. Tímto rozhodnutím finančního ředitelství bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 4 ze dne 31. srpna 1994 č. j. 20704, kterým jí byl na základě dodatečného daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 1993 stanoven základ daně ve výši 252 373,35 Kč a doměřena daň ve výši 52 000 Kč.

Podle odůvodnění napadeného rozsudku byl průběh daňového řízení tento:

Stěžovatelka zaplatila dne 9. srpna 1994 nedoplatek daně z příjmů fyzických osob za rok 1993 ve výši 51 400 Kč. Protože jí Finanční úřad pro Prahu 4 nezaslal platební výměr, podala dne 7. září 1994 odvolání proti rozhodnutí o stanovení základu daně a daně z příjmu fyzických osob za rok 1993. Tomuto odvolání Finanční úřad pro Prahu 4 rozhodnutím ze dne 5. října 1994 č. j. 15360/1/94/SA/4125 vyhověl a stěžovatelce byl přeplatek daně ve výši 51 400 Kč vrácen. Dne 14. března 1996 však Finanční úřad pro Prahu 4 vydal pod č. j. 8071/2.1/96/ /SVA/1104 osvědčení o neplatnosti citovaného rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 4 ze dne 5. října 1994 a dalším rozhodnutím ze dne 2. května 1996 č. j. 22843/2.1/SVA/2943 (o opravě zřejmých omylů a nesprávností) bylo toto rozhodnutí o osvědčení neplatnosti opraveno. O odvoláních proti těmto rozhodnutím rozhodlo Finanční ředitelství pro hl. m. Prahu dne 30. září 1996 pod č. j. FŘ-4396/1/96 tak, že je zamítlo. Poté rozhodlo dne 24. října 1996 pod č. j. FŘ-7509/1/96 o zamítnutí odvolání stěžovatelky proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 4 ze dne 31. srpna 1994 č. j. 20704.

Městský soud v Praze v odůvodnění napadeného rozsudku popřel námitku stěžovatelky, že vedle sebe existují dvě protichůdná rozhodnutí o téže věci, a to jednak rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 4 ze dne 5. října 1994 č. j. 15360/1/94/SA/4125 (podle něhož jí nevznikla povinnost platit daň z příjmů fyzických osob za rok 1993), jednak v tomto řízení napadené rozhodnutí Finančního ředitelství pro hl. m. Prahu ze dne 24. října 1996 č. j. FŘ-7509/1/96 (v jehož důsledku jí vznikla povinnost uhradit doměřenou daň za rok 1993 ve výši 52 000 Kč). Městský soud v Praze dospěl k závěru, že tato námitka je nedůvodná, neboť k rozhodnutí Finančního

úřadu pro Prahu 4 ze dne 5. října 1994 nelze přihlédnout, protože je neplatné a jeho neplatnost byla výslovně deklarována. Proto Městský soud v Praze žalobu zamítl.

Uvedená rozhodnutí napadla stěžovatelka ústavní stížností, v níž tvrdila, že jimi byla porušena její ústavní práva vyplývající z čl. 36 a z čl. 38 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina"). Otázka, zda rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 4 ze dne 5. října 1994 o vrácení přeplatku daně bylo či nebylo platné, totiž byla sporná a v roce 1994 bylo toto rozhodnutí pravomocné. Městský soud v Praze se prý ve svém stížností napadeném usnesení ze dne 3. prosince 1997 podanou žalobou z věcného hlediska vůbec nezabýval a pouze konstatoval, že rozhodnutí o ověření neplatnosti rozhodnutí má toliko deklaratorní charakter. Soud údajně zcela přehlédl ta ustanovení zákona České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, z nichž jednoznačně vyplývá, že napadená rozhodnutí správních orgánů nejsou pouze deklaratorní, neboť jimi dochází k zásahu do práv a povinností daňových subjektů. Podle § 46 odst. 5 cit. zákona „neodchyluje-li se vyměřená daň od daně uvedené v daňovém přiznání nebo hlášení, nemusí správce daně sdělovat daňovému subjektu výsledek vyměření, pokud o to daňový subjekt výslovně nepožádá nejpozději do konce příštího zdaňovacího období. V tomto případě se za den vyměření daně a současně za den doručení tohoto rozhodnutí daňovému subjektu považuje poslední den lhůty pro podání daňového přiznání nebo hlášení, a bylo-li daňové přiznání nebo hlášení podáno opožděně, den, kdy došlo správci daně. Stejně se při počítání lhůt postupuje i u dodatečného daňového přiznání nebo hlášení.". Podle ustanovení § 40 odst. 1 téhož zákona „není-li v tomto nebo v jiném daňovém zákoně stanoveno jinak, daň je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání nebo hlášení". Podle § 48 odst. 12 „odvolání nemá odkladný účinek, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak".

Stěžovatelka se proto domnívá, že rozhodnutí o osvědčení neplatnosti pravomocného rozhodnutí o odvolání má v jejím případě zásadní vliv na její práva a povinnosti v daňovém řízení. S ohledem na lhůty splatnosti daně, na okamžik vyměření daně a absenci odkladného účinku odvolání v daňovém řízení totiž stěžovatelce vznikne povinnost zaplatit daň již vydáním, resp. právní mocí rozhodnutí, jímž se osvědčuje neplatnost rozhodnutí, kterým bylo vyhověno odvolání stěžovatelky, nikoliv až novým rozhodnutím ve věci. Proto stěžovatelka zastává názor, že pokud se soud její žalobou meritorně nezabýval, bylo jí odepřeno právo na soudní ochranu podle Listiny.

Rozhodování o této věci (sp. zn. 38 Ca 439/96) je přímo závislé na posouzení a rozhodnutí ve věci vedené pod sp. zn. 38 Ca 438/96. I kdyby prý totiž byla přijata argumentace Městského soudu v Praze o tom, že rozhodnutí o osvědčení neplatnosti rozhodnutí není rozhodnutím, které samo o sobě může být přezkoumáno soudem, a vydání usnesení o zastavení řízení tedy bylo v souladu s o. s. ř., neměl soud v řízení pod sp. zn. 38 Ca 439/96 ponechat bez povšimnutí tvrzení a důkazy předložené stěžovatelkou, z nichž údajně vyplývá platnost původního rozhodnutí správního orgánu. Pokud je totiž původní rozhodnutí správního orgánu platné, jsou všechna následující rozhodnutí správního orgánu paakty a nemůže k nim být přihlíženo. Soud se však otázkou platnosti či neplatnosti původního rozhodnutí správního orgánu z roku 1994 vůbec nezabýval, takže i v řízení vedeném pod sp. zn. 38 Ca 439/96 prý bylo stěžovatelce odepřeno právo na soudní ochranu.

Spolu s ústavní stížností podala stěžovatelka návrh na zrušení ustanovení § 32 odst. 7 zákona České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, neboť se domnívá, že je v rozporu s čl. 37 odst. 3 Listiny, podle něhož si jsou všichni účastníci v řízení rovni. Tento článek se prý vztahuje i na řízení ve věcech daní a poplatků a napadené ustanovení je porušuje, protože „způsobuje nerovnost mezi účastníky daňového řízení a nepochybně je správním orgánem zneužitelné". Umožňuje mu prý totiž (1.) „pod záminkou údajné chybějící náležitosti rozhodnutí" činit neplatnými svá rozhodnutí, aniž by byl nucen procesně postupovat podle ustanovení o přezkoumání daňových rozhodnutí (§ 55b cit. zákona) nebo o obnově řízení, (2.) činit neplatnými svá rozhodnutí v časově libovolném horizontu bez jakéhokoliv omezení lhůtou, (3.) činit neplatnými svá rozhodnutí, aniž by platnost původních pravomocných rozhodnutí byla přezkoumatelná soudem, (4.) uplatňovat postupně různé důvody neplatnosti rozhodnutí a (5.) při odstraňování údajných nedostatků předchozího rozhodnutí vydat nové rozhodnutí zcela protichůdného obsahu. Podobný procesní postup údajně nemá obdoby v žádném jiném procesním zákonu České republiky. Případy, kdy je třeba původní rozhodnutí správce daně nahradit rozhodnutím novým, prý lze řešit použitím mimořádných opravných prostředků zajišťujících rovněž procesní práva daňovému subjektu a nikoliv způsobem „zbavujícím daňový subjekt jako účastníka řízení jakýchkoliv právních jistot po časově neomezené období a bez možnosti obrany". Je prý zcela proti duchu a základním zásadám demokratického právního státu, aby stát reprezentovaný státním orgánem odstraňoval svoje vlastní pochybení způsobem, který popírá občanovi práva nabytá v dobré víře a zároveň mu znemožňuje uplatnění práv procesních.

Proto stěžovatelka navrhuje, aby byla v záhlaví uvedená rozhodnutí Městského soudu v Praze zrušena, a současně se domáhá zrušení ustanovení § 32 odst. 7 zákona České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

Usnesením I. senátu Ústavního soudu ze dne 25. března 1998 sp. zn. I. ÚS 40/98 bylo řízení o ústavní stížnosti podle ustanovení § 78 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, přerušeno a návrh na zrušení cit. ustanovení uvedeného zákona byl postoupen plénu Ústavního soudu k rozhodnutí podle čl. 87 odst. 1 písm. a) Ústavy České republiky.

K návrhu na zrušení ustanovení § 32 odst. 7 cit. zákona se podle § 69 zákona č. 182/1993 Sb. vyjádřil účastník řízení – Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky. Podle § 49 odst. 1 zákona o Ústavním soudu požádal Ústavní soud o vyjádření Ministerstvo financí.

Poslanecká sněmovna ve svém vyjádření uvedla, že napadené ustanovení § 32 odst. 7 zákona České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, stanoví neplatnost rozhodnutí správce daně v případě, chybí-li v rozhodnutí některá náležitost, jež v něm musí být obsažena, (vyjma zřejmých chyb v psaní a počítání). Takové rozhodnutí je nicotným aktem (paaktem), na který se hledí jako na neplatný od samého počátku. Do doby, než je však prokázán (potvrzen) opak, se na ně hledí jako na správné. Návrh stěžovatelky na zrušení napadeného ustanovení je prý nedůvodný, neboť „teoreticky lze každé ustanovení právní normy aplikovat nesprávným způsobem, a proto existuje právo dovolat se svého práva použitím opravných prostředků“. Námitky stěžovatelky údajně brojí proti způsobu aplikace cit. ustanovení správcem daně v konkrétním případě. Zákon nevylučuje, aby na základě vyslovení neplatnosti původního rozhodnutí bylo vydáno rozhodnutí nové, a to i věcně odlišné. I v takovém případě jsou však procesní práva účastníka daňového řízení zachována, neboť také proti tomuto novému rozhodnutí má možnost podat opravný prostředek. Otázka doby, v níž může být rozhodnutí o ověření neplatnosti učiněno, prý sice zákonem výslovně vymezena není, je však prakticky určena významem, jejž takové rozhodnutí ve svých důsledcích má. Jestliže je úkolem správce daně řádně a ve správné výši daň vybrat, pak je tato doba vymezena prekluzivní lhůtou, v níž je možno ještě daň vyměřit a vybrat.

Poslanecká sněmovna dále sdělila, že zákon České národní rady č. 337/1992 Sb. (jakož i jeho novela – zákon č. 255/1994 Sb.) byly schváleny potřebnou většinou poslanců zákonodárného sboru, byly podepsány příslušnými ústavními činiteli a řádně vyhlášeny. Zákonodárný sbor v době přijímání tohoto zákona jednal v přesvědčení, že přijatý zákon je ústavně konformní a v souladu s celým právním řádem.

Ministerstvo financí ve svém vyjádření uvedlo, že ústavní požadavek rovnosti v procesním postavení všech daňových subjektů je zajištěn v ustanovení § 2 odst. 8 zákona České národní rady č. 337/1992 Sb. Ustanovení § 32 odst. 7 cit. zákona stanoví postup a důvody pro osvědčení neplatnosti správního rozhodnutí. Jedná se prý o velmi choulostivou a obtížnou záležitost, a proto „přesná pravidla vymezující prostor správního uvážení pro tuto eventualitu lze považovat za zkvalitnění právního postavení a právní jistoty daňových subjektů, jakož i správců daně“. Proti rozhodnutí o osvědčení neplatnosti rozhodnutí je připuštěno odvolání a poté zde již není dána žádná procesní překážka k případnému vydání nového rozhodnutí ve věci.

Ministerstvo financí k tvrzení stěžovatelky o zneužitelnosti napadeného ustanovení namítlo, že nelze vyloučit zneužití jakéhokoliv ustanovení právního předpisu, a proto také zákon připouští užití opravných prostředků ke zjednání nápravy a k ochraně práv adresátů rozhodnutí. Tato „teoretická možnost zneužitelnosti“ je prý však pro posouzení ústavnosti konkrétních ustanovení právních předpisů zcela nerozhodná; spisový materiál by mohl osvědčit toliko chybnou aplikaci právních předpisů a nikoliv jejich protiústavnost. Samo osvědčení o neplatnosti rozhodnutí je výlučně deklaratorním aktem, a nelze proto tvrdit, že napadené ustanovení umožňuje činit rozhodnutí neplatnými pod záminkou jejich chybějících náležitostí.

K jednotlivým námitkám stěžovatelky Ministerstvo financí uvedlo:

(1.) Námitka stěžovatelky, že správce daně může učinit své rozhodnutí neplatným, aniž by byl nucen postupovat podle ustanovení o přezkoumání daňových rozhodnutí nebo o obnově řízení, přehlíží, že tyto prostředky lze použít jenom pro skutečná rozhodnutí a „jejich výsledkem“ nemůže být osvědčení neplatnosti rozhodnutí, které je jen autoritativním ověřením existence paaktu. (2.) Toto osvědčení prý nemůže být vydáno v libovolném časovém horizontu, byť zákon výslovně u napadeného ustanovení lhůtu nestanoví, nýbrž – v závislosti na povaze rozhodnutí (u něhož má být osvědčena jeho neplatnost) – jde o uplatnění prekluzivní lhůty podle § 47 zákona České národní rady č. 337/1992 Sb. (u vyměření daně) nebo promlčecí lhůty podle § 70 cit. zákona (u placení daně). (3.) K přezkoumatelnosti těchto rozhodnutí soudem se ministerstvo odmítlo vyjádřit a pouze upozornilo na skutečnost, že soudy zastavují řízení, je-li jeho předmětem paakt vydaný v daňovém řízení; za přednost daňového řízení prý lze považovat to, že zákon přesně vymezuje, které případy vad rozhodnutí nejde zhojit ani napravit klasickými opravnými prostředky. (4.) Pokud jde o postupné uplatňování důvodů neplatnosti rozhodnutí, nepovažuje je Ministerstvo financí za možné a regulérní. (5.) Ministerstvo financí konečně uvedlo, že ověřování neplatnosti rozhodnutí nelze považovat za odstraňování nedostatků tohoto neplatného rozhodnutí, neboť k tomu slouží řádné a mimořádné opravné prostředky. Takový postup však nelze

uplatnit u paaktů; při osvědčení neplatnosti rozhodnutí se na ně hledí jako na neexistující od samého počátku a v téže věci je nutno vydat rozhodnutí nové, proti němuž může adresát podat opravné prostředky, takže jeho procesní práva nejsou dotčena.

Ministerstvo financí se domnívá, že ústavní stížnost je účelová, neboť „stěžovatelka zřejmě není spokojena s nalezením skutečné výše daňové povinnosti v daňovém řízení" a „snaží se vytvořit náhradní procesní problém, kterým řeší svoji daňovou povinnost." Proto Ministerstvo financí doporučuje, aby návrhu na zrušení napadeného ustanovení nebylo vyhověno.

Uvedené vyjádření Ministerstva financí hodnotí Ústavní soud jako důkaz podle § 49 odst. 1 zákona č. 182/ /1993 Sb. a jeho obsah bere jako jeden ze základů svých závěrů, neboť je logický, přesvědčivý a z ústavněprávního hlediska akceptovatelný.

Vlastní rozbor věci

1. Ústavní soud se nejdříve zabýval otázkou, zda jsou splněny formální předpoklady platnosti napadeného ustanovení zákona České národní rady č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů. V tomto směru bylo ze stenoprotokolů (elektronická knihovna ČNR, 1990 – 1992, 35. schůze) zjištěno, že na schůzi České národní rady dne 5. května 1992 byl zákon České národní rady č. 337/1992 Sb. schválen většinou 108 hlasů pro, 0 proti a 2 se zdrželi hlasování. Tento zákon byl tedy schválen ústavně předepsaným způsobem, poté byl podepsán příslušnými ústavními činiteli a byl řádně vyhlášen ve Sbírce zákonů v částce 70 z roku 1992. Z těsnopisecké zprávy o schůzi Poslanecké sněmovny č. 25, 1. díl, dále vyplývá, že dne 8. prosince 1994 Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky přijala poměrem hlasů 108 pro, 38 proti (16 se zdrželo hlasování) vládní návrh zákona, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů. Jde o zákon č. 255/1994 Sb., který – mimo jiné – obsahuje napadené ustanovení § 32 odst. 7. Zákon č. 255/1994 Sb. byl tedy schválen ústavně předepsaným způsobem, poté byl podepsán příslušnými ústavními činiteli a byl řádně vyhlášen ve Sbírce zákonů v částce 74 z roku 1994.

Ústavní soud proto konstatuje, že zákon České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, a zákon č. 255/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, byly přijaty a vydány v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem (§ 68 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb.).

2. Ve věci samé Ústavní soud uvádí:

a) Stěžovatelka se podaným návrhem domáhá zrušení ustanovení § 32 odst. 7 zákona České národní rady č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, podle něhož „chybí-li v rozhodnutí některá z ostatních základních náležitostí, která dle povahy rozhodnutí musí být jejím obsahem, nebo odůvodnění v případech, kdy je zákon předepisuje, a nejde-li jen o zřejmou chybu v psaní či počítání, má to za následek neplatnost rozhodnutí. Splnění podmínek neplatnosti ověří správce daně, který rozhodnutí vydal.". Toto ustanovení navazuje na ustanovení § 32 odst. 2 cit. zákona, podle něhož základními náležitostmi rozhodnutí jsou:

„a) označení oprávněného správce daně, který rozhodnutí vydal,

b) číslo jednací, případně i číslo platebního výměru, datum podpisu rozhodnutí, které je dnem vydání rozhodnutí,

c) přesné označení příjemce rozhodnutí,

d) výrok s uvedením právních předpisů, podle nichž bylo rozhodováno, a jde-li o peněžité plnění, také částku a číslo účtu příslušné banky, na nějž má být částka zaplacena,

e) lhůta plnění,

f) poučení o místu, době a formě podání opravného prostředku s upozorněním na případné vyloučení odkladného účinku,

g) vlastnoruční podpis pověřeného pracovníka správce daně s uvedením jména, příjmení a funkce a otisk úředního razítka se státním znakem.".

Dále napadené ustanovení navazuje na ustanovení § 32 odst. 4, 5 a 6, jež se týkají nedostatků v poučení o opravných prostředcích [základní náležitosti rozhodnutí podle § 32 odst. 2 písm. f) cit. zákona] a jeho právních následků.

Z porovnání těchto ustanovení tedy vyplývá, že „ostatními" základními náležitostmi podle § 32 odst. 7 cit. zákona, jejichž absence v rozhodnutí zakládá jeho neplatnost, jsou všechny základní náležitosti rozhodnutí podle ustanovení § 32 odst. 2 cit. zákona s výjimkou poučení o opravných prostředcích.

b) Stěžovatelka namítá, že napadené ustanovení § 32 odst. 7 zákona České národní rady č. 337/1992 Sb., ve

znění pozdějších předpisů, je v rozporu s čl. 37 odst. 3 Listiny, podle něhož „všichni účastníci jsou si v řízení rovni".

Jak však ve svém vyjádření k podanému návrhu Ministerstvo financí správně uvádí, zásada rovnosti všech daňových subjektů v daňovém řízení je výslovně zakotvena v ustanovení § 2 odst. 8 zákona České národní rady č. 337/1992 Sb., podle něhož „všechny daňové subjekty mají v daňovém řízení před správcem daně stejná procesní práva a povinnosti". Tato zásada není napadeným ustanovením dotčena. Jeho smyslem je umožnit vydání osvědčení o neplatnosti takových rozhodnutí, která postrádají některou ze zákonem stanovených podstatných (základních) náležitostí, takže je nelze za rozhodnutí vůbec považovat. Na takové rozhodnutí se proto právem hledí, jako by bylo neplatné od samého počátku, a osvědčení o jeho neplatnosti tedy nemá konstitutivní, nýbrž toliko deklaratorní účinky. Osvědčením neplatnosti rozhodnutí se proto neodstraňují jeho nedostatky, nýbrž se pouze prohlašuje (deklaruje) jeho neplatnost a vytváří se tím podmínky pro vydání rozhodnutí nového. Ministerstvo financí správně namítá, že proti tomuto novému rozhodnutí zajišťuje zákon daňovému subjektu plnou procesní ochranu včetně soudního přezkumu v rámci správního soudnictví. Z těchto důvodů se proto Ústavní soud neztotožňuje s námitkami stěžovatelky odvolávajícími se na ustanovení § 46 odst. 5, § 40 odst. 1 a § 48 odst. 12 zákona České národní rady č. 337/1992 Sb., že rozhodnutí o ověření neplatnosti nemá toliko deklaratorní charakter.

Navrhovatelka se dopouští omylu, pokud se domnívá, že správce daně může (1.) uplatňovat různé důvody neplatnosti rozhodnutí nebo „pod záminkou údajné chybějící náležitosti rozhodnutí" je činit neplatným. Důvody, pro které je možno vyslovit neplatnost rozhodnutí, totiž nelze stanovit svévolně, nýbrž pouze v případech taxativně vymezených v ustanovení § 32 odst. 2 zákona České národní rady č. 337/1992 Sb., jež jsou jako základní náležitosti rozhodnutí uvedeny na jiném místě tohoto nálezu. Pouze za této situace může správce daně vydat osvědčení o neplatnosti rozhodnutí, takže zákon svévoli z jeho strany neumožňuje. Pokud se pak stěžovatelka v této souvislosti dovolává toho, že napadené ustanovení dává možnost vyslovit neplatnost rozhodnutí, aniž by bylo třeba postupovat podle ustanovení zákona o přezkoumání daňových rozhodnutí nebo o obnově řízení, lze toliko souhlasit s vyjádřením Ministerstva financí, které je podle názoru Ústavního soudu přesvědčivé a ústavně konformní.

Stěžovatelka dále namítá, že (2.) správce daně může své rozhodnutí prohlásit za neplatné „v časově libovolném horizontu bez jakéhokoliv omezení lhůtou". Rovněž v tomto směru se mýlí. I když z vlastního ustanovení § 32 odst. 7 cit. zákona omezení lhůtou nevyplývá, je tento předpis nutno vykládat v kontextu ustanovení dalších. Podle ustanovení § 47 odst. 1 zákona České národní rady č. 337/1992 Sb. „pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak, nelze daň vyměřit ani doměřit či přiznat nárok na daňový odpočet po uplynutí tří let od konce zdaňovacího období, v němž vznikla povinnost podat daňové přiznání nebo hlášení nebo v němž vznikla daňová povinnost, aniž by zde současně byla povinnost daňové přiznání nebo hlášení podat". Podle ustanovení § 70 odst. 1 cit. zákona se právo vybrat a vymáhat daňový nedoplatek promlčuje po šesti letech po roce, ve kterém se stal tento nedoplatek splatným. V posuzované věci se jedná o otázku doměření daně, na niž se vztahuje prekluzivní lhůta tří let. Z toho vyplývá, že osvědčení o neplatnosti rozhodnutí podle napadeného ustanovení § 32 odst. 7 zákona České národní rady č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nemůže být vydáno v „časově libovolném horizontu", nýbrž pouze v rámci zákonem stanovených lhůt. Jinak řečeno, pokud by v posuzované věci správce daně chtěl vydat osvědčení o neplatnosti předmětného rozhodnutí až po uplynutí zákonné tříleté lhůty a učinil-li by tak, nemohl by již poté vydat rozhodnutí nové, jímž by stěžovatelce daň doměřil. Po uplynutí tříleté lhůty by tedy nemohla být narušena právní jistota stěžovatelky rozhodnutím v její neprospěch a případné plnění vyplývající z rozhodnutí prohlášeného za neplatné by stěžovatelka obdržela nazpět. I tato námitka stěžovatelky je proto nedůvodná.

K námitce stěžovatelky (3.) ohledně přezkoumatelnosti těchto rozhodnutí soudem Ústavní soud vyslovuje (ve shodě s Ministerstvem financí) názor, že rozhodnutí v daňovém řízení, v němž chybí některá ze zákonem výslovně stanovených základních náležitostí, nelze vůbec považovat za rozhodnutí, nýbrž za paakt. Osvědčení o neplatnosti takového rozhodnutí má proto pouze deklaratorní a nikoliv konstitutivní povahu, neboť zákonem vymezené případy vad rozhodnutí nejde zhojit ani napravit běžnými opravnými prostředky.

Pokud stěžovatelka tvrdí, že (4.) napadené ustanovení cit. zákona umožňuje postupné uplatňování důvodů neplatnosti rozhodnutí, Ústavní soud konstatuje, že jde o subjektivní názor stěžovatelky, který se neopírá o konkrétní případy z praxe; ostatně nic takového se nestalo ani v posuzované věci. Tímto způsobem argumentace, tj. zpochybňováním možné budoucí aplikace zákona, by bylo zřejmě možné napadnout celou řadu ustanovení našeho právního řádu, což však neznamená, že by tato ustanovení byla zároveň protiústavními.

K námitce stěžovatelky, že (5.) při odstraňování údajných nedostatků předchozího rozhodnutí lze vydat nové rozhodnutí zcela protichůdného obsahu, se Ústavní soud plně ztotožňuje s argumentací Ministerstva financí, že ověřování neplatnosti rozhodnutí nelze považovat za odstraňování věcných nedostatků tohoto ne-

platného rozhodnutí, neboť k tomu slouží řádné a mimořádné opravné prostředky. Takový postup však nelze uplatnit u paaktů; při osvědčení neplatnosti rozhodnutí se na ně hledí jako na neexistující od samého počátku a v téže věci je nutno vydat rozhodnutí nové, proti němuž může adresát podat opravné prostředky, takže jeho procesní práva nejsou dotčena.

Ústavní soud konečně konstatuje, že většina navrhovatelčiných námitek ve své podstatě směřuje toliko proti aplikaci napadeného ustanovení v posuzované věci, nikoliv proti němu samotnému. V této souvislosti Ústavní soud odkazuje na svoji ustálenou judikaturu, podle níž „v situaci, kdy určité ustanovení právního předpisu umožňuje dvě různé interpretace, přičemž jedna je v souladu s ústavními zákony a mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy a druhá je s nimi v rozporu, není dán důvod zrušení tohoto ustanovení. Při jeho aplikaci je úkolem všech státních orgánů interpretovat dané ustanovení ústavně konformním způsobem“ (srov. např. nález sp. zn. Pl. ÚS 5/96, Ústavní soud ČR: Sbírka nálezů a usnesení, sv. 6, C. H. Beck, Praha, 1997, str. 203). V této souvislosti Poslanecká sněmovna a Ministerstvo financí správně shodně uvádějí, že teoreticky lze každé ustanovení právního předpisu aplikovat nesprávně, tj. v rozporu s ústavními předpisy, leč tato skutečnost sama o sobě důvodem k jeho zrušení být nemůže.

Vzhledem k těmto důvodům dospěl Ústavní soud k závěru, že napadené ustanovení § 32 odst. 7 zákona České národní rady č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, s ustanovením čl. 37 odst. 3 Listiny v rozporu není.

Proto Ústavní soud návrh na zrušení ustanovení § 32 odst. 7 zákona České národní rady č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, zamítl (§ 82 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb.).

Předseda Ústavního soudu:
JUDr. **Kessler** v. r.

301

VYHLÁŠKA

Ministerstva životního prostředí

ze dne 2. prosince 1998,

kterou se stanoví seznam chemických látek a chemických přípravků, jejichž výroba, uvádění na trh a používání je omezeno

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 15 odst. 3 zákona č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, (dále jen „zákon“):

§ 1

V příloze této vyhlášky se stanoví seznam nebezpečných chemických látek a nebezpečných chemických přípravků, jejichž výroba, uvádění na trh a používání je omezeno.[1])

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1999.

Ministr:
RNDr. **Kužvart** v. r.

[1]) § 15 odst. 2 zákona č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů.

Příloha k vyhlášce č. 301/1998 Sb.

Seznam látek a přípravků, jejichž výroba, uvádění na trh a používání je omezeno

1. Polychlorované bifenyly (s výjimkou monochlorovaných a dichlorovaných), polychlorované terfenyly a přípravky, které obsahují více než 0,005 % těchto látek

1. Nesmí být obsaženy ve výrobcích uváděných na trh, např. jako provozní náplně strojů a zařízení apod.

2. Omezení distribuce těchto látek, přípravků a výrobků tyto látky nebo přípravky obsahujících platí i pro prodej již používaných výrobků (prodej „z druhé ruky“).

3. Stávající zařízení obsahující tyto látky a přípravky:

3. 1. v uzavřených systémech transformátorů, induktorů nebo tepelných odporů elektrických zařízení,

3. 2. v kondenzátorech,

3. 3. v zařízeních pro přenos tepla,

3. 4. jako hydraulické kapaliny v zařízeních pro těžbu pod zemí,

smí být provozována až do ukončení jejich životnosti nebo až do jejich zneškodnění.[2])

Tyto stroje a zařízení smí být používány, pouze jsou-li označeny zřetelným nápisem: „Obsahuje PCB (resp. PCT)“, „Při vyřazování z provozu a zneškodňování je nutné postupovat podle zvláštních předpisů“.

4. Tyto látky a přípravky se smí používat pro obvyklou údržbu zařízení a pro provozní doplnění náplní u dobře fungujícího zařízení podle bodu 3.

2. Vinylchlorid (chlorethen, chlor-1-ethylen), CAS č. 75-01-4

Smí se používat s výjimkou použití jako hnací plyn v generátorech aerosolů.

3. Kapalné látky nebo přípravky, které jsou považovány za nebezpečné podle definice v § 2 odst. 8 zákona

1. Nesmí se používat v ozdobných předmětech určených k vytváření světelných nebo barevných efektů pomocí různých fází, např.:
   – v ozdobných lampách a popelnících,
   – v žertovných a zábavných předmětech,
   – ve hrách pro jednoho nebo více účastníků nebo v předmětech určených k použití jako takové nebo s ozdobnými aspekty.

2. Látky a přípravky představující aspirační nebezpečí označené větou R 65, které mohou být používány jako palivo v ozdobných lampách a jsou uváděny na trh v obalech objemu 15 l nebo menším, smí obsahovat barvivo, pouze pokud je přidáno z důvodů daňových nebo jako parfemační přísada. Obaly takovýchto látek a přípravků musí být čitelně a trvale označeny nápisem „Udržuj lampy s touto kapalinou mimo dosah dětí“. Označení tímto způsobem nemění ostatní povinnosti označování nebezpečných látek a přípravků.

4. Tris(2,3-dibrompropyl)fosfát, CAS č. 126-72-7

Nesmí se používat k úpravě textilních výrobků určených pro styk s pokožkou, jako jsou např. oděvy, spodní prádlo, ložní prádlo atd.

5. Benzen, CAS č. 71-43-2

1. Smí být obsažen v látkách nebo v přípravcích uváděných na trh v množství nepřevyšujícím 0,1 % hm.

2. Smí být obsažen v hračkách nebo v jejich součástech v množství nepřevyšujícím 5 mg . kg^{-1}.

3. Omezení obsahu benzenu ve výrobcích podle bodu 1 se nevztahuje na:

3. 1. motorová paliva,

3. 2. látky a přípravky používané v průmyslových výrobách v uzavřených systémech s kontrolovaným odvodem emisí vyhovujícím platným předpisům.[3])

6. Azbest

1. Smí být obsažen ve výrobcích uváděných na trh v množství nepřevyšujícím 0,1 % hm. záměrně přidaného vláknitého azbestu typu:

1. 1. **krokydolit,** CAS č. 12001-28-4,

1. 2. **amosit,** CAS č. 12172-73-5,

1. 3. **anthofylit,** CAS č. 77536-67-5,

1. 4. **aktinolit,** CAS č. 77536-66-4,

1. 5. **tremolit,** CAS č. 77536-68-6.

2. Vláknitý azbest **chrysolit**, CAS č. 12001-29-5 se nesmí používat pro výrobu:

---

[2]) Zákon č. 125/1997 Sb., o odpadech.

[3]) Např. zákon č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.

2. 1. hraček,
2. 2. materiálů nebo výrobků určených pro aplikaci stříkáním,
2. 3. hotových výrobků prodávaných veřejnosti v maloobchodě v práškové formě,
2. 4. kuřáckých potřeb, jako jsou dýmky, cigarety a doutníkové a cigaretové špičky,
2. 5. katalytických filtrů a isolací určených k zabudování do katalytických ohřívačů vytápěných plynem,
2. 6. nátěrových hmot a laků,
2. 7. filtrů pro kapaliny,
2. 8. silničních krycích materiálů s obsahem vláken větším než 2 % hm.,
2. 9. malt, ochranných nátěrů, výplňových hmot, těsnicích hmot, spárovacích materiálů, tmelů, lepidel, ozdobných prášků a přípravků pro povrchovou úpravu,
2. 10. tepelně nebo zvukově izolujících materiálů s nízkou hustotou (se specifickou hmotností menší než 1 g . cm^{-3}),
2. 11. vzduchových filtrů a filtrů používaných při přepravě, distribuci a používání zemního plynu a svítiplynu,
2. 12. podkladových vrstev pro plastové krytiny podlah a stěn,
2. 13. hotových textilií ve formě určené k dodání konečnému uživateli, pokud nejsou upraveny tak, aby se zamezilo uvolňování vláken,
2. 14. střešních lepenek.

3. Výrobky obsahující vláknitý azbest se smí uvádět na trh, pouze jsou-li označeny štítkem obsahujícím nápisy „Pozor obsahuje azbest“, „Vdechnutí azbestu je nebezpečné zdraví“, „Dodržujte bezpečnostní instrukce“. Označení tímto způsobem nemění ostatní povinnosti označení a balení stanovené pro nebezpečné chemické látky a chemické přípravky zákonem.

7. Neobsazeno

8. Tris-aziridinyl-fosfinoxid, CAS č. 5455-55-1

Nesmí se používat k úpravě textilních výrobků určených pro styk s pokožkou, jako jsou např. oděvy, spodní prádlo, ložní prádlo atd.

9. Polybromované bifenyly (PBB), CAS č. 59536-65-1

Nesmí se používat k úpravě textilních výrobků určených pro styk s pokožkou, jako jsou např. oděvy, spodní prádlo, ložní prádlo atd.

10. Mýdlový prášek z kůry mydlokoru tupolistého (*Quillaia saponaria*) a jeho deriváty obsahující saponiny

Prášek z kořenů čemeřice zelené (*Helleborus viridis*) a čemeřice černé (*Helleborus niger*)

Prášek z kořenů kýchavice bílé (*Veratrum album*) a kýchavice černé (*Veratrum nigrum)*

Benzidin a/nebo jeho deriváty

o-nitrobenzaldehyd, CAS č. 522-89-6

Dřevný prášek

1. Nesmí se používat v žertovných a legračních předmětech, které mají být použity jako takové, např. jako složka kýchacího prášku a páchnoucích pum.
2. Omezení podle bodu 1 se netýká páchnoucích bouchacích kuliček s obsahem menším než 1,5 ml.

11. Sulfidy a polysulfidy

11. 1. **Sulfid amonný,** CAS č. 12135-76-1
11. 2. **Hydrogensulfid amonný,** CAS č. 12124-99-1
11. 3. **Polysulfid amonný,** CAS č. 12259-92-6

1. Nesmí se používat v žertovných a legračních předmětech, které mají být použity jako takové, např. jako složka kýchacího prášku a páchnoucích pum.
2. Omezení podle bodu 1 se netýká páchnoucích bouchacích kuliček s obsahem menším než 1,5 ml.

12. Těkavé estery kyseliny bromoctové

12. 1. **Methylbromacetát,** CAS č. 96-32-2
12. 2. **Ethylbromacetát,** CAS č. 105-36-2
12. 3. **Propylbromacetát**
12. 4. **Butylbromacetát**

1. Nesmí se používat v žertovných a legračních předmětech, které mají být použity jako takové, např. jako složka kýchacího prášku a páchnoucích pum.
2. Omezení podle bodu 1 se netýká páchnoucích bouchacích kuliček s obsahem menším než 1,5 ml.

13. 2-naftylamin, CAS č. 91-59-8 **a jeho soli**

1. Nesmí být obsaženy v látkách a přípravcích uváděných na trh v množství převyšujícím 0,1 % hm.
2. Bod 1 neplatí pro průmyslovou výrobu a používání těchto látek jako meziproduktů v uzavřených systémech, pokud tyto látky vznikají chemickými reakcemi a dále se zpracovávají tak, že po ukončení celého výrobního procesu lze nalézt tyto látky v koncentracích menších než 0,1 % hm.

14. Benzidin, CAS č. 92-87-5 **a jeho soli**

1. Nesmí být obsaženy v látkách a přípravcích uváděných na trh v množství převyšujícím 0,1 % hm.
2. Bod 1 neplatí pro průmyslovou výrobu a použí-

vání těchto látek jako meziproduktů v uzavřených systémech, pokud tyto látky vznikají chemickými reakcemi a dále se zpracovávají tak, že po ukončení celého výrobního procesu lze nalézt tyto látky v koncentracích menších než 0,1 % hm.

15. 4-nitrobifenyl, CAS č. 92-93-3

1. Nesmí být obsažen v látkách a přípravcích uváděných na trh v množství převyšujícím 0,1 % hm.
2. Bod 1 neplatí pro průmyslovou výrobu a používání této látky jako meziproduktu v uzavřených systémech, pokud tato látka vzniká chemickými reakcemi a dále se zpracovává tak, že po ukončení celého výrobního procesu lze nalézt tuto látku v koncentracích 0,1 % hm. a menších.

16. 4-aminobifenyl, CAS č. 92-67-1 **a jeho soli**

1. Nesmí být obsaženy v látkách a přípravcích uváděných na trh pro prodej veřejnosti.
2. Při uvádění těchto látek a přípravků obsahujících tyto látky na trh musí být bez omezení dalších povinností označování čitelně a trvale označeny nápisem „Pouze k odbornému použití".

17. Uhličitany olova

17. 1. **Uhličitan olovnatý bezvodý, $PbCO_3$,** CAS č. 598-63-0

17. 2. **Uhličitan-dihydroxid triolovnatý, zásaditý uhličitan olovnatý, $2\,PbCO_3 \cdot Pb(OH)_2$,** CAS č. 1319-46-6

1. Nesmí být použity jako složky nátěrových hmot.
2. Bod 1 neplatí pro nátěrové hmoty používané k restaurování a údržbě uměleckých děl, historických budov a jejich interiérů.

18. Sírany olovnaté

18. 1. **Síran olovnatý, $PbSO_4$ (1:1),** CAS č. 7446-14-2

18. 2. **Sírany olovnaté, Pb_xSO_4,** CAS č. 15739-80-7

1. Nesmí být použity jako složky nátěrových hmot.
2. Bod 1 neplatí pro nátěrové hmoty používané k restaurování a údržbě uměleckých děl, historických budov a jejich interiérů.

19. Rtuť, CAS č. 7439-97-6 **a její sloučeniny**

1. Sloučeniny rtuti nesmí být použity jako takové nebo jako součást přípravků určených:
   1. 1. k ochraně dřeva,
   1. 2. k impregnaci průmyslových textilií, geotextilí a přízí určených k jejich výrobě,
   1. 3. k zábraně usazování mikroorganismů, rostlin a zvířat na zařízeních zcela nebo částečně ponořených do vody,
   1. 4. pro úpravu vod.
2. V alkalických manganových bateriích uváděných na trh smí být rtuť obsažena:
   2. 1. v množství nepřevyšujícím 0,05 % hm., v bateriích určených pro dlouhodobé použití v extrémních podmínkách,
   2. 2. v množství nepřevyšujícím 0,025 % hm., v ostatních alkalických manganových bateriích.
3. Bod 2 neplatí pro alkalické manganové knoflíkové články a baterie složené z knoflíkových článků.

20. Arsen, CAS č. 7440-38-2 **a jeho sloučeniny**

1. Nesmí být obsaženy v látkách a přípravcích používaných:
   1. 1. k zábraně usazování mikroorganismů, rostlin nebo zvířat na zařízeních zcela nebo částečně ponořených do vody,
   1. 2. k ochraně dřeva,
   1. 3. k průmyslové úpravě vody.
2. Bod 1. 2. neplatí pro anorganické soli typu Cu-Cr-As (CCA, měď-chrom-arsen) používané pro průmyslovou vakuovou nebo tlakovou impregnaci dřeva určeného pro venkovní použití.
3. Přípravky typu DFA (dinitrofenol-fluorid-arsen) smí být používány pro opravy *in situ* již postavených stožárů, které nesou kabely. S těmito přípravky smí nakládat pouze odborníci za použití vakua nebo tlaku.

21. Organocíničité sloučeniny

1. Nesmí se používat jako takové nebo jako složky přípravků:
   a) k zábraně usazování mikroorganismů, rostlin nebo zvířat na
      – trupech lodí o celkové délce menší než 25 m,
      – zařízeních používaných k rybolovu nebo chovu ryb,
      – jakýchkoliv zařízeních zcela nebo částečně ponořených do vody;
   b) pro průmyslovou úpravu vody.
2. Tyto látky a přípravky smí být uváděny na trh pouze v balení o objemu větším nebo rovným 20 l.
3. Tyto látky a přípravky smí být prodávány pouze profesionálním uživatelům.
4. Tyto látky a přípravky smí být uváděny na trh pouze čitelně a trvale označeny následujícími nápisy:

„Nepoužívat na lodě o celkové délce menší než 25 m nebo pro jakékoliv jiné zařízení nebo vybavení pro rybolov nebo chov ryb“, „Pouze pro odborníky“.
Označení tímto způsobem nemění ostatní povinnosti označování nebezpečných látek a přípravků.

22. Di-μ-oxo-di-n-butylcínhydroxyboran (DBB), CAS č. 75113-37-0

1. Nesmí být obsažen v látkách nebo v přípravcích uváděných na trh v množství převyšujícím 0,1 % hm.
2. Bod 1 neplatí pro látky a přípravky určené výhradně pro zpracování do finálních výrobků, v nichž nebude tato látka obsažena v koncentraci vyšší než 0,1 % hm.

23. Pentachlorfenol, CAS č. 87-86-5 **a jeho soli a estery**

1. Nesmí být obsaženy v látkách nebo v přípravcích uváděných na trh v množství převyšujícím 0,1 % hm.
2. Bod 1 se nevztahuje na látky a přípravky určené pro použití v průmyslových zařízeních s kontrolovaným odvodem odpadních vod a plynných odpadů splňujících požadavky právních předpisů[3],[4])
   2. 1. při úpravě dřeva, které nebude používáno uvnitř budov pro dekorativní nebo jiné účely ani nebude použito pro výrobu obalů určených pro pěstitelské účely nebo pro úpravu a výrobu obalů, které mohou přijít do styku s potravinami nebo jinými materiály určenými pro výživu lidí nebo zvířat,
   2. 2. pro impregnaci vláken a průmyslových textilií, které nejsou určeny pro výrobu oděvů a čalounění nábytku,
   2. 3. jako surovina nebo pomocná látka při průmyslových výrobách.
3. Bod 1 neplatí pro mimořádné případy uvedení na trh a použití prostředků obsahujících pentachlorfenol pro ošetření *in situ* budov kulturního, historického nebo uměleckého významu nebo budov napadených dřevomorkou domácí a hnilobou.
4. Ve všech případech, kdy je výjimečně použití pentachlorfenolu nebo jeho derivátů povoleno, musí být celkový obsah hexachlordibenzo-p--dioxinu v používaných přípravcích nebo v pentachlorfenolu menší než 4 mg . kg^{-1}.
5. Látky a přípravky s obsahem pentachlorfenolu nebo jeho derivátů uváděné na trh na základě výjimek:
   a) musí být baleny v obalech objemu nejméně 20 l,
   b) nesmí být prodávány veřejnosti,
   c) musí být na obalech čitelně a trvale označeny textem: „Pouze pro průmyslové a odborné použití“.
   Označení tímto způsobem nemění ostatní povinnosti označování nebezpečných látek a přípravků.

24. Kadmium, CAS č. 7440-43-9 **a jeho sloučeniny**[*])

1. Tyto látky se nesmí používat k barvení výrobků a jejich částí vyrobených z:
   1. 1. polyvinylchloridu (PVC) [3904 10] [3904 21] [3904 22],
   1. 2. polyuretanu (PUR) [3909 50],
   1. 3. nízkohustotního polyetylenu s výjimkou výroby pigmentových preparací (barevné koncentráty, „master batch“) [3901 10],
   1. 4. acetylcelulosy (CA) [3912 11] [3912 12],
   1. 5. acetylbutyrcelulosy (CAB) [3912 11] [3912 12],
   1. 6. epoxidových pryskyřic [3907 30],
   1. 7. melaminformaldehydových pryskyřic (MF) [3909 20],
   1. 8. močovinoformaldehydových pryskyřic (UF) [3909 10],
   1. 9. nenasycených polyesterů (UP) [3907 91],
   1. 10. polyethylentereftalátu (PET) [3907 60],
   1. 11. polybutylentereftalátu (PBT),
   1. 12. transparentního polystyrenu [3903 11] [3903 19],
   1. 13. akrylonitrilmethylmethakrylátu (AMMA),
   1. 14. síťovaného polyethylenu (VPE),
   1. 15. rázuvzdorného polystyrenu,
   1. 16. polypropylenu (PP) [3902 10].

   Obsah kadmia ve výrobcích z těchto plastů smí být nejvýše 0,01 % hm. plastu.
2. Tyto látky se smí používat v nátěrových hmotách [3208], [3209] v koncentraci nepřevyšující 0,01 % hm., s výjimkou nátěrových hmot s vysokým obsahem zinku, ve kterých smí být ob-

[4]) Např. zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

[*]) Čísla uvedená v hranatých závorkách jsou kapitolami, položkami a podpoložkami celního sazebníku.

sah kadmia a jeho sloučenin, přepočtený na obsah kadmia, nejvýše 0,1 % hm.

3. Omezení podle bodů 1 a 2 se nevztahují na výrobky barvené pro bezpečnostní účely.
4. Tyto látky se nesmí používat ke stabilizaci dále uvedených konečných výrobků vyrobených z polymerů a kopolymerů vinylchloridu:
   - 4. 1. obalové materiály [3923 29 10] [3920 41] [3920 42],
   - 4. 2. kancelářské a školní potřeby [3926 10],
   - 4. 3. nábytkové kování, kování pro karoserie apod. [3926 30],
   - 4. 4. oděvní výrobky a doplňky (včetně rukavic) [3926 20],
   - 4. 5. podlahové krytiny a obkladové materiály [3918 10],
   - 4. 6. impregnované, povrchově upravené, potažené nebo laminované textilní tkaniny [5903 10],
   - 4. 7. imitace kůže [4202],
   - 4. 8. gramofonové desky [8524 10],
   - 4. 9. trubky, potrubí a spojovací kusy [3917 23],
   - 4. 10. kývavé dveře,
   - 4. 11. vozidla pro silniční dopravu (interiér, exteriér, podvozek),
   - 4. 12. povrchová úprava ocelových plechů pro stavebnictví a průmysl,
   - 4. 13. isolace elektrických vodičů.

   Ve všech případech, bez ohledu na konečné použití, se smí uvádět na trh výše uvedené konečné výrobky nebo jejich díly, vyrobené z polymerů nebo kopolymerů vinylchloridu stabilizovaných látkami s obsahem kadmia, pokud obsah kadmia (vyjádřený jako Cd) nepřesahuje 0,01 % hm. polymeru.
5. Omezení podle bodu 4 se nevztahuje na konečné výrobky, ve kterých se používají stabilizátory na bázi kadmia z bezpečnostních důvodů.
6. Tyto látky se nesmí používat k jakékoliv povrchové úpravě kovových součástí strojů a zařízení, pokud jsou tyto součásti strojů nebo zařízení používány v následujících odvětvích nebo aplikacích nebo pokud jsou vyráběny těmito odvětvími nebo v těchto aplikacích:
   - 6. 1. zemědělství [8419 31] [8424 81] [8432] [8433] [8434] [8436],
   - 6. 2. chladírenství a mrazírenství [8418],
   - 6. 3. tisk a vazba knih [8440] [8442] [8443],
   - 6. 4. výroba potravin [8210] [8417 20] [8419 81] [8421 11] [8421 22] [8422] [8435] [8437] [8438] [8476 11],
   - 6. 5. výroba domácích potřeb [7321] [8421 12] [8450] [8509] [8516],
   - 6. 6. výroba nábytku [8465] [8466] [9401] [9402] [9403] [9404],
   - 6. 7. výroba sanitárního zboží [7324],
   - 6. 8. výroba ústředního vytápění a klimatizačního zařízení [7322] [8403] [8404] [8415],
   - 6. 9. výroba papíru a lepenky [8419 32] [8439] [8441],
   - 6. 10. výroba textilu a oděvů [8444] [8445] [8447] [8448] [8449] [8451] [8452],
   - 6. 11. výroba průmyslových manipulačních zařízení a strojů [8425] [8426] [8427] [8428] [8429] [8430] [8431],
   - 6. 12. výroba silničních a zemědělských vozidel [kapitola 87],
   - 6. 13. výroba železničních vozidel [kapitola 86],
   - 6. 14. výroba plavidel [kapitola 89].

   Omezení platí i pro náhradní díly strojů a zařízení.
7. Omezení podle bodu 6 neplatí pro:
   - 7. 1. výrobky a jejich součásti používané v letectví, kosmickém výzkumu, důlní činnosti a v jaderném průmyslu, kde jejich používání vyžadují vysoké požadavky na bezpečnost,
   - 7. 2. součásti bezpečnostních systémů používaných u silničních a zemědělských vozidel, železničních vozidel a plavidel,
   - 7. 3. elektrických kontaktů ve všech oblastech použití, pokud to vyžadují požadavky na bezpečnost zařízení, kde jsou používány.

25. Monomethyltetrachlordifenylmethan
Obchodní název např. Ugilec 141, CAS č. 76 253--60-6

1. Nesmí se používat pro žádné účely.
2. Stroje a zařízení se smí uvádět na trh, pouze neobsahují-li tuto látku; omezení platí i pro uvádění na trh již používaných strojů a zařízení (prodej z druhé ruky).

26. Monomethyldichlordifenylmethan
Obchodní název např. Ugilec 121, Ugilec 21

1. Nesmí se používat pro žádné účely.
2. Stroje a zařízení se smí uvádět na trh, pouze neobsahují-li tuto látku; omezení platí i pro uvádění na trh již používaných strojů a zařízení (prodej z druhé ruky).

27. Monomethyldibromdifenylmethan
Obchodní název např. DBBT, CAS č. 99 688-47-8

1. Nesmí se používat pro žádné účely.
2. Stroje a zařízení se smí uvádět na trh, pouze neobsahují-li tuto látku; omezení platí i pro uvádění na trh již používaných strojů a zařízení (prodej z druhé ruky).

28. Nikl, CAS č. 7440-0-20 **a jeho sloučeniny**

1. Tyto látky se smí používat v částech výrobků, které se vkládají do propíchnutých uší nebo jiných propíchnutých částí lidského těla, při epitelizaci ran způsobených propíchnutím, následně odstraněných nebo neodstraněných, pokud jsou tyto části výrobků homogenní a koncentrace niklu, vyjádřená poměrem hmotnosti niklu k celkové hmotnosti výrobku, je menší než 0,05 % hm.
2. Tyto látky se smí používat u výrobků určených k přímému a dlouhodobému styku s pokožkou, jako jsou:
   – náušnice,
   – náhrdelníky, náramky a řetízky, ozdoby na kotníky, prstýnky,
   – pouzdra náramkových hodinek, pásky a upínací části hodinek,
   – stiskací knoflíky, patenty, nýty, zipy a kovové značky, jsou-li použity u oděvů,

   pokud uvolňování niklu z těchto částí výrobků, které přicházejí do přímého a dlouhodobého styku s pokožkou, je nejvýše 0,5 μg . cm^{-2} . . $týden^{-1}$.
3. Tyto látky se smí používat u výrobků obdobných, jako jsou uvedeny v bodu 2, jestliže mají tyto výrobky povrchovou úpravu neobsahující nikl, pokud je tato úprava dostatečná pro zabezpečení, aby po dobu alespoň 2 let běžného používání výrobku rychlost uvolňování niklu z těch částí výrobků, které přicházejí do přímého a dlouhodobého styku s pokožkou, nebyla vyšší než 0,5 μg . cm^{-2} . $týden^{-1}$.

29. Nebezpečné látky uvedené v seznamu klasifikovaných nebezpečných látek,[5]) klasifikované jako karcinogeny kategorie 1 nebo karcinogeny kategorie 2, označené alespoň jako toxické (T) s větou charakterizující riziko R45: „Může vyvolat rakovinu“ nebo s větou charakterizující riziko R49: „Může vyvolat rakovinu při vdechování“

1. Tyto látky smí být obsaženy v látkách a přípravcích prodávaných veřejnosti v koncentracích nepřekračujících limity stanovené v seznamu klasifikovaných látek nebo v předpisech pro klasifikaci nebezpečných přípravků jako limity pro označení těchto látek a přípravků jako karcinogenní.
2. Omezení podle bodu 1 neplatí pro látky a přípravky používané jako:
   2. 1. humánní a veterinární léčiva,
   2. 2. kosmetické výrobky,
   2. 3. motorová paliva,
   2. 4. ropné výrobky určené jako palivo pro mobilní nebo stacionární spalovací zařízení,
   2. 5. paliva prodávaná v uzavřených obalech (např. láhve se zkapalněným plynem),
   2. 6. barvy pro výtvarníky.
3. Obaly těchto látek a přípravků musí být označeny čitelně a trvale následujícím textem:
   „Pouze k odbornému použití. Pozor – vyhněte se expozici – před použitím si vyžádejte zvláštní pokyny“.
   Označení tímto způsobem nemění ostatní povinnosti označování nebezpečných látek a přípravků.

30. Nebezpečné látky uvedené v seznamu klasifikovaných látek,[5]) klasifikované jako mutageny kategorie 1 nebo mutageny kategorie 2, označené větou charakterizující riziko R46: „Může způsobit poškození dědičných vlastností“

1. Tyto látky smí být obsaženy v látkách a přípravcích prodávaných veřejnosti v koncentracích nepřekračujících limity stanovené v seznamu klasifikovaných látek nebo v předpisech pro klasifikaci nebezpečných přípravků jako limity pro označení těchto látek a přípravků jako mutagenní.
2. Omezení podle bodu 1 neplatí pro látky a přípravky používané jako:
   2. 1. humánní a veterinární léčiva,
   2. 2. kosmetické výrobky,
   2. 3. motorová paliva,
   2. 4. ropné výrobky určené jako palivo pro mobilní nebo stacionární spalovací zařízení,
   2. 5. paliva prodávaná v uzavřených obalech (např. láhve se zkapalněným plynem),
   2. 6. barvy pro výtvarníky.

[5]) § 3 zákona č. 157/1998 Sb.

3. Obaly těchto látek a přípravků musí být označeny čitelně a trvale následujícím textem:
„Pouze k odbornému použití. Pozor – vyhněte se expozici – před použitím si vyžádejte zvláštní pokyny“.
Označení tímto způsobem nemění ostatní povinnosti označování nebezpečných látek a přípravků.

31. Nebezpečné látky uvedené v seznamu klasifikovaných látek,[5]) klasifikované jako látky toxické pro reprodukci kategorie 1 a látky toxické pro reprodukci kategorie 2, označené větou charakterizující riziko R60: „Může poškodit reprodukční schopnost“ a nebo R61: „Může poškodit plod v těle matky“

1. Tyto látky smí být obsaženy v látkách a přípravcích prodávaných veřejnosti v koncentracích nepřekračujících limity stanovené v seznamu klasifikovaných látek nebo v předpisech pro klasifikaci nebezpečných přípravků jako limity pro označení látek a přípravků jako poškozující reprodukci.
2. Omezení podle bodu 1 neplatí pro látky a přípravky používané jako:
   2. 1. humánní a veterinární léčiva,
   2. 2. kosmetické výrobky,
   2. 3. motorová paliva,
   2. 4. ropné výrobky určené jako palivo pro mobilní nebo stacionární spalovací zařízení,
   2. 5. paliva prodávaná v uzavřených obalech (např. láhve se zkapalněným plynem),
   2. 6. barvy pro výtvarníky.
3. Obaly těchto látek a přípravků musí být označeny čitelně a trvale následujícím textem:
„Pouze k odbornému použití. Pozor – vyhněte se expozici – před použitím si vyžádejte zvláštní pokyny“.
Označení tímto způsobem nemění ostatní povinnosti označování nebezpečných látek a přípravků.

32. Dehtové oleje a destiláty:

32. 1. **kreosot**, CAS č. 8001-58-9,
32. 2. **kreosotový olej**, CAS č. 61789-28-4,
32. 3. **destiláty (z uhelného dehtu), naftalenové oleje**, CAS č. 84650-04-4,
32. 4. **kreosotový olej, acenaftenová frakce**, CAS č. 90640-84-9,
32. 5. **destiláty (z uhelného dehtu), přední frakce**, CAS č. 65996-91-0,
32. 6. **antracenový olej**, CAS č. 90640-80-5,
32. 7. **fenoly z uhelného dehtu, surové**, CAS č. 65996-85-2,
32. 8. **kreosot, dřevný**, CAS č. 8021-39-4,
32. 9. **nízkoteplotní kreosot, alkalický**, CAS č. 122384-78-5.

1. Látky nebo přípravky obsahující nejméně 1 z těchto látek se smí používat pro úpravu dřeva, pokud obsahují:
   a) nejvýše 0,005 % hm. benzo[a]pyrenu, nebo
   b) nejvýše 3 % hm. vodou extrahovatelných fenolů, nebo
   c) nejvýše 0,005 % hm. benzo[a]pyrenu a nejvýše 3 % hm. vodou extrahovatelných fenolů.
2. Na trh se smí uvádět dřevo a výrobky ze dřeva upravené pouze prostředky splňujícími omezení podle bodu 1.
3. Omezení podle bodu 1 neplatí pro látky a přípravky používané pro úpravu dřeva v průmyslových zařízeních, pokud obsahují:
   a) méně než 3 % hm. vodou extrahovatelných fenolů a
   b) méně než 0,05 % hm. benzo[a]pyrenu.
4. Látky a přípravky vyhovující omezení podle bodu 3 smí být uváděny na trh pouze v obalech větších než 200 l.
5. Látky a přípravky vyhovující omezení podle bodu 3 nesmí být prodávány veřejnosti.
6. Obaly látek a přípravků podle bodu 3 musí být označeny čitelně a trvale následujícím textem:
„Pouze pro použití v průmyslových zařízeních“.
Označení tímto způsobem nemění ostatní povinnosti označování nebezpečných látek a přípravků.
7. Dřevo a výrobky z něho upravené látkami a přípravky podle bodu 3 se smí jako nové výrobky uvádět na trh pouze pro odborné a průmyslové použití, např. pro železniční tratě, přenos elektrické energie a telekomunikace, pro oplocení, v přístavech a na vodních cestách atd.
   Toto dřevo nesmí být použito:
   a) pro ozdobné či jiné účely uvnitř budov určených pro jakékoliv účely (bydlení, zaměstnání, volný čas),
   b) pro výrobu a obnovu obalů určených pro pěstitelské účely a pro výrobu a obnovu obalů, které mohou přijít do styku se surovinami, polotovary nebo hotovými výrobky určenými pro výživu lidí nebo zvířat nebo s jinými materiály, které mohou kontaminovat suroviny, polotovary nebo hotové výrobky určené pro výživu lidí nebo zvířat.
8. Staré upravené dřevo nebo dřevěné výrobky se mohou uvádět na trh jako použité zboží (prodej „z druhé ruky“), nesmí být ale použity:
   a) pro ozdobné či jiné účely uvnitř budov určených pro jakékoliv účely (bydlení, zaměstnání, volný čas),
   b) pro výrobu a obnovu obalů určených pro pěstitelské účely a pro výrobu a obnovu obalů, které mohou přijít do styku se suro-

vinami, polotovary nebo hotovými výrobky určenými pro výživu lidí nebo zvířat nebo s jinými materiály, které mohou kontaminovat suroviny, polotovary nebo hotové výrobky určené pro výživu lidí nebo zvířat,

c) na hřištích a jiných venkovních prostorách určených pro rekreaci a zábavu veřejnosti.

Chlorované alifatické uhlovodíky:

33. Chloroform, CAS č. 67-66-3
34. Tetrachlormethan, CAS č. 56-66-3
35. 1,1,2-trichlorethan, CAS č. 79-00-5
36. 1,1,2,2-tetrachlorethan, CAS č. 79-34-5
37. 1,1,1,2-tetrachlorethan, CAS č. 630-20-6
38. Pentachlorethan, CAS č. 76-01-7
39. 1,1-dichlorethylen, CAS č. 75-35-4
40. 1,1,1-trichlorethan, CAS č. 71-55-6.

1. Volné chlorované alifatické uhlovodíky nesmí být obsaženy v látkách a přípravcích uváděných na trh pro prodej veřejnosti a pro difúzní aplikace, jako je čištění povrchů a čištění látek, v celkových koncentracích převyšujících 0,1 % hm.
2. Omezení podle bodu 1 se nevztahuje na:
   2. 1. humánní a veterinární léčiva,
   2. 2. kosmetické výrobky.
3. Obaly obsahující jmenované alifatické chlorované látky musí být čitelně a trvale označeny následujícím textem: „Pouze pro použití v průmyslových zařízeních“.
   Označení tímto způsobem nemění ostatní povinnosti pro označování nebezpečných látek a přípravků.

41. Hexachlorethan, CAS č. 67-72-1

1. Nesmí se používat ve výrobě nebo zpracování neželezných kovů.
2. Omezení podle bodu 1 neplatí pro slévárny hliníku vyrábějící náročné odlitky s vysokými požadavky na jejich kvalitu nebo bezpečnost, pokud mají spotřebu hexachlorethanu nižší než 1,5 kg . d^{-1}.
3. Omezení podle bodu 1 neplatí pro používání hexachlorethanu pro zjemňování zrna při výrobě slitin hořčíku AZ81, AZ91 a AZ92.

42. Látky uvedené v seznamu klasifikovaných látek[5]) s klasifikací extrémně hořlavé (F+) a velmi hořlavé (F) a ostatní látky splňující kritéria pro označení jako látky hořlavé, velmi hořlavé (F) a extrémně hořlavé (F+)

1. Tyto látky se nesmí používat jako takové nebo ve formě přípravků v generátorech aerosolů uváděných na trh a určených k prodeji veřejnosti, pokud tyto výrobky jsou určeny pro následující zábavné a ozdobné účely:
   – kovové třpytky určené hlavně k ozdobě,
   – umělý sníh a jinovatka,
   – žertovné polštářky,
   – křehké aerosolové šňůry,
   – imitace výkalů,
   – trubky pro večírky,
   – ozdobné vločky a pěny,
   – umělé pavučiny,
   – páchnoucí bombičky
   a podobné výrobky.
2. Obaly generátorů aerosolů musí být čitelně a trvale označeny následujícím textem: „Pouze k odbornému použití“.
   Označení tímto způsobem nemění ostatní povinnosti označování nebezpečných látek a přípravků.

43. Anionaktivní a neionogenní povrchově aktivní látky

1. Smí se používat:
   1. 1. v textilních pracích prostředcích,
   1. 2. v čisticích prostředcích, které jsou po použití vypouštěny v odpadních vodách, jako jsou:
      – prostředky pro ruční a strojní mytí nádobí,
      – universální čističe,
      – lešticí prostředky,
      – úklidové prostředky,
      – prostředky na čištění toalet,
      – autošampony,
      – prostředky na mytí a čištění kovů, kovových obrobků,
      – mycí prostředky na motory,
      – prostředky na mytí obalů,
      – prostředky na čištění koberců,
      – odrezovače,
      – odstraňovače starých nátěrů,
      – leštidla
      a další, pokud jsou rozložitelné nejméně z 80 %.
   1. 3. Požadavek na rozložitelnost povrchově aktivních látek je splněn, je-li dosaženo nejméně 80% rozložitelnosti v příslušném referenčním testu.[6])

[6]) Vyhláška č. 299/1998 Sb., kterou se stanoví metody pro zjišťování fyzikálně-chemických a chemických vlastností chemických látek a chemických přípravků a vlastností chemických látek a chemických přípravků nebezpečných pro životní prostředí.

302

VYHLÁŠKA

Ministerstva životního prostředí

ze dne 2. prosince 1998,

kterou se stanoví bližší podmínky odborné způsobilosti a postup při jejím ověřování, postup prokazování zdravotní způsobilosti, postup při udělování a odnímání autorizace, seznam vybraných nebezpečných látek a přípravků, jejichž dovoz a vývoz je možný pouze se souhlasem Ministerstva životního prostředí, obsah žádosti o dovoz a vývoz a způsob a podrobnosti vedení evidence a oznamování nebezpečných chemických látek a přípravků

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 19 odst. 5, § 21 odst. 1 a 2, § 22 odst. 1 zákona č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, (dále jen „zákon“):

ČÁST PRVNÍ

BLIŽŠÍ PODMÍNKY ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI A POSTUP PŘI JEJÍM OVĚŘOVÁNÍ, POSTUP PROKAZOVÁNÍ ZDRAVOTNÍ ZPŮSOBILOSTI A POSTUP PŘI UDĚLOVÁNÍ A ODNÍMÁNÍ AUTORIZACE

§ 1

(1) Obsah žádosti o udělení autorizace nebo o její prodloužení je uveden v příloze č. 1 této vyhlášky.

(2) Na základě rozhodnutí o udělení autorizace vystavuje Ministerstvo životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) o této skutečnosti osvědčení. Vzor osvědčení obsahuje náležitosti uvedené v příloze č. 2 této vyhlášky.

§ 2

Za osoby odborně způsobilé pro nakládání s nebezpečnými chemickými látkami (dále jen „látky“) a nebezpečnými chemickými přípravky (dále jen „přípravky“) se považují osoby, které

a) mají ukončené vysokoškolské vzdělání[1]) a 3 roky praxe v příslušném oboru
   1. hornictví, hutnictví, strojírenství, stavebnictví, elektrotechnika, chemie, lékařství, veterinární lékařství, farmacie, přírodní vědy, zemědělství a lesnictví pro látky a přípravky klasifikované podle § 2 odst. 8 písm. a), b), c), d) a e) zákona,
   2. přírodní vědy, lékařství, veterinární lékařství, farmacie, chemie, zemědělství a lesnictví pro látky a přípravky klasifikované podle § 2 odst. 8 písm. f), g), h), i), j), k), l), m) a n) zákona,
   3. přírodní vědy, lékařství, veterinární lékařství, farmacie, chemie, zemědělství a lesnictví pro látky a přípravky klasifikované podle § 2 odst. 8 písm. o) zákona, nebo
b) mají ukončené středoškolské vzdělání[2]) a 5 let praxe v příslušném oboru
   1. hornictví, hutnictví, strojírenství, stavebnictví, elektrotechnika a chemie pro látky a přípravky klasifikované podle § 2 odst. 8 písm. a), b), c), d) a e) zákona,
   2. zdravotnictví, farmacie, chemie a veterinární vědy pro látky a přípravky klasifikované podle § 2 odst. 8 písm. f), g), h), i), j), k), l), m) a n) zákona,
   3. chemie, zemědělství a lesnictví pro látky a přípravky klasifikované podle § 2 odst. 8 písm. o) zákona, nebo
c) mají osvědčení o odborné způsobilosti získané na základě zkoušky podle § 3.

§ 3

(1) Pokud žadatel nesplňuje podmínky uvedené v § 2, může požádat ministerstvo o vykonání zkoušky odborné způsobilosti.

(2) Zkoušky odborné způsobilosti se konají před komisí. Předsedu komise a její další členy jmenuje ministerstvo.

(3) Zkouška se koná před komisí kombinací písemné a ústní formy. Komise má lichý počet členů, nejméně však 3 členy, se zastoupením odborníků příslušných oborů.

---

[1]) Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách).

[2]) Zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

(4) Ministerstvo zveřejní nejpozději 30 dnů před termínem zkoušky okruh zkušebních otázek, seznam doporučené literatury a seznam pomůcek povolených při zkoušce.

(5) Při zkoušce se prokazuje znalost

a) právních předpisů vztahujících se k nakládání s vybranými kategoriemi látek a přípravků,

b) působení negativních účinků vybraných kategorií látek a přípravků na zdraví člověka a životní prostředí,

c) zásad ochrany zdraví a životního prostředí při nakládání s vybranými kategoriemi látek a přípravků,

d) zásad předlékařské první pomoci při zasažení látkami nebo přípravky náležejícími do vybraných kategorií látek a přípravků.

(6) Zkouška se hodnotí stupněm „vyhověl" nebo „nevyhověl". O výsledku zkoušky rozhoduje komise většinou hlasů svých členů.

(7) Žadateli, který vykonal zkoušku s celkovým hodnocením „vyhověl", vydá ministerstvo nejpozději do 30 dnů ode dne vykonání zkoušky osvědčení o odborné způsobilosti pro nakládání s látkami a přípravky.

(8) Žadatele, který vykonal zkoušku s celkovým hodnocením „nevyhověl", poučí předseda komise o možnostech a podmínkách opakování zkoušky. Zkoušku lze opakovat nejdříve po uplynutí 30 dnů; termín konání zkoušky stanoví ministerstvo na základě nové žádosti podle odstavce 1. Další opakování zkoušky je možné pouze na základě nové žádosti o autorizaci.

(9) Žadateli, který se ke zkoušce nebo k opakování zkoušky nemohl dostavit z vážného důvodu a svou neúčast řádně písemně omluvil, stanoví ministerstvo náhradní termín. Jestliže se žadatel ke zkoušce nebo k opakování zkoušky nedostavil bez vážného důvodu a řádné omluvy, může konat zkoušku pouze na základě nové žádosti o autorizaci.

(10) Pokud žadatel doloží, že absolvoval kvalifikační pomaturitní, postgraduální nebo doktorandské studium v příslušném oboru podle § 2 písm. a) a b), může ministerstvo vydat osvědčení o odborné způsobilosti pro nakládání s látkami a přípravky i bez vykonání zkoušky.

§ 4

(1) Zdravotní způsobilost osob k výkonu autorizované činnosti k nakládání s nebezpečnými látkami a přípravky posuzuje a lékařský posudek na základě vlastního a dalších odůvodněných vyšetření vydá praktický lékař.[3]) Za zdravotně způsobilé se nepovažují osoby trpící zejména organickými nebo symptomatickými duševními poruchami, pokud omezují schopnost posoudit možný dosah svého jednání, osoby trpící duševními poruchami a poruchami chování způsobenými požíváním psychoaktivních látek, popř. gemblerstvím, osoby trpící závažnými poruchami osobnosti a osoby trpící záchvatovými onemocněními s poruchou vědomí.

(2) Na základě výsledku vyšetření vydá praktický lékař vyšetřené osobě písemný lékařský posudek o zdravotní způsobilosti k výkonu autorizované činnosti v oblasti nakládání s vybranými kategoriemi látek a přípravků. Lékařský posudek o zdravotní způsobilosti nesmí být v den podání žádosti o autorizaci starší než 3 měsíce.

ČÁST DRUHÁ

PODMÍNKY UDĚLOVÁNÍ SOUHLASU S DOVOZEM A VÝVOZEM VYBRANÝCH LÁTEK A PŘÍPRAVKŮ A JEJICH SEZNAM

§ 5

(1) Vybrané látky a přípravky, které je možné dovézt do České republiky pouze se souhlasem ministerstva, jsou uvedeny v příloze č. 3 této vyhlášky.

(2) Vybrané látky a přípravky, které je možné vyvézt z České republiky pouze se souhlasem ministerstva, jsou uvedeny v příloze č. 4 této vyhlášky.

§ 6

(1) Dovozce látek a přípravků, které jsou uvedeny v příloze č. 3 této vyhlášky, předkládá ministerstvu písemnou žádost o udělení souhlasu s dovozem látek a přípravků.

(2) Obsah žádosti o udělení souhlasu s dovozem látek a přípravků je uveden v příloze č. 5 této vyhlášky.

§ 7

(1) Vývozce látek a přípravků, které jsou uvedeny v příloze č. 4 této vyhlášky, předkládá ministerstvu písemnou žádost o udělení souhlasu s vývozem látek a přípravků.

(2) Obsah žádosti o udělení souhlasu s vývozem látek a přípravků je uveden v příloze č. 6 této vyhlášky.

---

[3]) § 18 odst. 3 písm. a) zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST TŘETÍ

ZPŮSOB A PODROBNOSTI VEDENÍ EVIDENCE A OZNAMOVÁNÍ LÁTEK A PŘÍPRAVKŮ

§ 8

(1) Výrobci a dovozci vedou evidenci látek průběžně v rozsahu a s náležitostmi uvedenými v příloze č. 7 této vyhlášky. Evidence se vede odděleně za každou provozovnu[4]) a každou látku.

(2) Distributoři vedou evidenci látek a přípravků klasifikovaných podle § 2 odst. 8 písm. a), c), f), g), l), m) a n) zákona průběžně za každou provozovnu. Tato evidence zahrnuje

a) název, obchodní název látky a přípravku,
b) klasifikaci látky a přípravku podle § 3 zákona,
c) množství látky a přípravku (v hmotnostních jednotkách) převzaté, vydané a skladované za kalendářní rok.

(3) Evidence podle odstavce 1 se uchovává po dobu nejméně 5 let.

§ 9

(1) Výrobce, který vyrobí, a dovozce, který doveze, látku samotnou nebo obsaženou v přípravku v množství vyšším než 10 t za kalendářní rok oznamuje ministerstvu údaje obsažené v částech 1 až 3 přílohy č. 8 této vyhlášky.

(2) V části 3 přílohy č. 8 této vyhlášky se uvádějí údaje, které výrobce a dovozce může získat bez dodatečného zkoušení, a to z odborné literatury nebo z jiných odborných pramenů.

(3) Údaje uvedené v části 3 přílohy č. 8 této vyhlášky oznamuje výrobce a dovozce pouze v rámci prvého oznámení. V dalších oznámeních uvede pouze změny a doplňky těchto údajů.

(4) Oznámení podle odstavce 1 zhotovené zvlášť za každou provozovnu a za každý druh látky zasílá výrobce nebo dovozce ministerstvu na technickém nosiči dat, případně na formuláři uvedeném v příloze č. 8 této vyhlášky. Technický nosič dat poskytne ministerstvo na základě písemné žádosti výrobce nebo dovozce, včetně příslušného programového vybavení.

§ 10

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1999.

Ministr:
RNDr. **Kužvart** v. r.

[4]) § 7 odst. 3 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

Příloha č. 1 k vyhlášce č. 302/1998 Sb.

Obsah žádosti o udělení autorizace

Žádost o udělení autorizace obsahuje

a) jméno, příjmení, rodné číslo a trvalé bydliště žadatele,
b) doklady o odborné způsobilosti žadatele,
c) doklad o zdravotní způsobilosti žadatele,
d) výpis z evidence Rejstříku trestů, který není starší než 3 měsíce,
e) kategorie látek podle § 2 odst. 8 zákona, pro které se žádá udělení autorizace,
f) datum a podpis.

V případě žádosti o prodloužení autorizace se uvede číslo osvědčení o autorizaci, popřípadě ověřená kopie osvědčení.

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 302/1998 Sb.

Ministerstvo životního prostředí České republiky

Dne .....
Č. j. .....

Ministerstvo životního prostředí České republiky uděluje

panu/paní ..... rodné číslo .....

trvale bytem v .....

Osvědčení o autorizaci č.

Toto osvědčení platí po dobu pěti let
pro kategorie látek:

.....
.....
.....
.....
.....

Podpis odpovědného pracovníka MŽP:

Razítko:

Příloha č. 3 k vyhlášce č. 302/1998 Sb.

Seznam látek a přípravků, jejichž dovoz je možný pouze se souhlasem ministerstva

Název chemické látky	Číslo celního sazebníku	Číslo CAS[1])	Číslo EINECS[2])
Fluoracetamid	2924 10 00 10	640-19-7	211-363-1
Chlordimeform	2925 19 80 10	6164-98-3	228-200-5
Polybromované bifenyly (PBB)	2903 69 90 10	36355-01-8 27858-07-7 13654-09-6	252-994-4 248-696-7 237-137-2
Tris(2,3-dibrompropyl)fosfát	2919 00 90 10	126-72-7	204-799-9

Vysvětlivky:

[1]) CAS – Chemical Abstract Service.
[2]) Dle seznamu chemických látek podle § 6 odst. 2 písm. a) zákona č. 157/1998 Sb.

Příloha č. 4 k vyhlášce č. 302/1998 Sb.

Seznam látek a přípravků, jejichž vývoz je možný pouze se souhlasem ministerstva

Název chemické látky	Číslo celního sazebníku	Číslo CAS[1])	Číslo EINECS[2])
Oxid rtuťnatý	2825 90 50	21908-53-2	244-654-7
Chlorid rtuťný (kalomel)	2827 39 90 10	10112-91-1	233-307-5
Další anorganické sloučeniny rtuti	2931 00 80 10		
Alkylrtuťnaté sloučeniny	2931 00 80 10		
Alkoxyalkylrtuťnaté a arylrtuťnaté sloučeniny	2931 00 80 10		
Aldrin	2903 59 80 10	309-00-2	206-215-8
Chlordane	2903 59 80 10	57-74-9	200-349-0
Dieldrin	2910 90 00 10	60-57-1	200-484-5
Dichlordifenyltrichlorethan (DDT)	2903 62 00	50-29-3	200-024-3
Endrin	2910 90 00 10	72-20-8	200-775-7
Hexachlorcyklohexan (HCH) s obsahem méně než 99,0 % gama isomeru	2903 51 90 10	608-73-1	210-168-9
Heptachlor	2903 59 90	1076-44-8	200-962-3
Hexachlorbenzen	2903 62 00	118-74-1	204-273-9
Camphechlor (toxafen)	2903 59 90 10	8001-35-2	232-283-3
Tris(2,3-dibrompropyl)fosfát	2919 00 90 10	126-72-7	204-799-9
Tris(aziridinyl)fosfinoxid	2933 90 95 10	545-55-1	208-892-5
Polybromované bifenyly (PBB)	2903 69 90 10	36355-01-8 27858-07-7 13654-09-6	252-994-4 248-696-7 237-137-2

Nitrofen	2909 30 90 10	1836-75-5	217-406-0
1,2-dibromethan	2903 30 31 10	106-93-4	203-444-5
1,2-dichlorethan	2903 15 00	107-06-2	203-458-1
Pentachlorfenol, jeho soli a estery	2908 10 90	87-86-5	201-778-6
Ethylenoxid	2910 10 00	75-21-8	200-849-9
Dinoseb, jeho acetát a soli	2908 90 00 10	88-85-7	201-861-7
Binapacryl	2916 19 80 10	485-31-4	207-612-9
Captafol	2925 19 80 10	2425-06-1	219-363-3
Dicofol obsahující méně než 78 % p,p'-dicofolu nebo více než 1 g . kg^{-1} DDT a jemu příbuzných sloučenin	2905 50 10 10	115-32-2	204-082-0
Maleinhydrazid a jeho soli, kromě jeho sodné, draselné a cholinové soli; sodná, draselná a cholinová sůl maleinhydrazidu obsahující více než 1 mg . kg^{-1} volného hydrazinu (vyjádřeno na základě ekvivalentu kyseliny)	2928 00 90	123-33-1	204-619-9
Quintozen obsahující více než 1 g . kg^{-1} hexachlorbenzenu nebo více než 10 g . kg^{-1} pentachlorbenzenu	2904 90 85 10	82-68-8	201-435-0
2-naftylamin	2921 45 00 10	91-59-8	202-080-4
Benzidin	2921 51 90 10	92-87-5	202-199-1
4-nitrobifenyl	2904 20 90 10	92-93-3	202-204-7
4-aminobifenyl	2921 49 90 10	92-67-1	202-177-1

Vysvětlivky:

[1]) CAS – Chemical Abstract Service.
[2]) Dle seznamu chemických látek podle § 6 odst. 2 písm. a) zákona č. 157/1998 Sb.

Příloha č. 5 k vyhlášce č. 302/1998 Sb.

Obsah žádosti o udělení souhlasu s dovozem látek a přípravků

Žádost o udělení souhlasu s dovozem látek a přípravků do České republiky obsahuje

a) jméno, příjmení, bydliště a identifikační číslo, jde-li o fyzickou osobu oprávněnou k podnikání, nebo obchodní jméno (název), sídlo a identifikační číslo, jde-li o právnickou osobu,
b) obchodní název látky a přípravku,
c) název látky, číslo CAS a číslo EINECS podle seznamu uvedeného v příloze č. 3 této vyhlášky,
d) množství dovážené látky a přípravku,
e) účel použití,
f) bezpečnostní list dle § 14 zákona.

Příloha č. 6 k vyhlášce č. 302/1998 Sb.

Žádost o udělení souhlasu s vývozem látek a přípravků

ZÁKLADNÍ IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE .....

REFERENČNÍ ČÍSLO .....

1. IDENTIFIKACE VYVÁŽENÉ LÁTKY

Název(y) látky .....

Přítomné nečistoty .....

Číslo EINECS[1]) ..... Číslo CAS[1]) ..... Číslo dle CS[2]) .....

2. IDENTIFIKACE PŘÍPRAVKU

Název(y) přípravku .....

Název látky v přípravku
i) % v přípravku ..... Číslo EINECS[1]) ..... Číslo CAS[1]) .....
ii) % v přípravku ..... Číslo EINECS[1]) ..... Číslo CAS[1]) .....

3. INFORMACE O VÝVOZU

Původ ..... Určení .....

Předpokládané datum prvního vývozu .....

Předpokládané množství látky, které bude do země určení vyvezeno v roce následujícím po prvním vývozu

.....

Zamýšlené použití v zemi určení (je-li známo) .....

Jméno, adresa a další identifikační údaje dovozce nebo dovozní společnosti .....

4. POVĚŘENÉ SPRÁVNÍ ÚŘADY

V České republice	V zemi dovozu
.....	.....
.....	.....
.....	.....

Zástupce vyvážející země

.....

Podpis ..... Úřední razítko

Datum .....

[1]) Dle seznamu v příloze č. 4.
[2]) Nařízení vlády č. 312/1997 Sb., kterým se vydává celní sazebník a kterým se stanoví sazby dovozního cla pro zboží pocházející z rozvojových a nejméně rozvinutých zemí a podmínky pro jejich uplatnění (celní sazebník).

Vysvětlivky k žádosti o udělení souhlasu s vývozem látek a přípravků

1. Identifikační údaje vyplní žadatel; obsahují jméno, příjmení, bydliště a identifikační číslo, jde-li o fyzickou osobu oprávněnou k podnikání, nebo obchodní jméno (název), sídlo a identifikační číslo, jde-li o právnickou osobu, a dále obchodní jméno (název) a sídlo výrobce látky a přípravku.

2. Referenční číslo je údaj, pod kterým se průběh vyřizování záležitosti eviduje. Stanovuje jej ministerstvo pro danou látku a přípravek a pro danou zemi dovozu.

3. Žadatel vyplní položky 1 až 3
   a) V položce 1 se uvede název látky, číslo EINECS a číslo CAS dle seznamu uvedeného v příloze č. 4 této vyhlášky a kód dle celního sazebníku. Dále se uvádějí hlavní nečistoty, je-li to důležité.
   b) V položce 2 se uvede obchodní název přípravku a názvy látek obsažených v přípravku. Pro každou látku obsaženou v přípravku, která se nachází v příloze č. 4 této vyhlášky, se uvede její obsah v procentech a identifikační údaje uvedené v položce 1.
   c) V položce 3 se uvádí země určení a země původu látky. Dále se uvádí předpokládané datum prvního vývozu a předpokládané množství látky, které bude do země určení vyvezeno v roce následujícím po prvním vývozu. V této položce se uvádí zamýšlené použití v zemi určení, je-li známo, a také jméno, adresa a další identifikační údaje dovozce nebo dovozní společnosti.

4. Pověřené správní úřady vyplní položku č. 4. Zde se uvádí název, adresa, telefon, fax, telex a e-mail správního úřadu v České republice, kde lze získat další informace.

   Dále se uvádí název, adresa, telefon, fax, telex a e-mail správního úřadu v zemi dovozu.

5. V komentáři k tomuto formuláři se uvádí informace o opatřeních, která je třeba učinit pro bezpečné nakládání s látkou, včetně uvedení kategorie nebezpečnosti, označení specifické rizikovosti a pokynů pro bezpečné nakládání.

   V komentáři se dále uvádí způsob použití látky v České republice, souhrn omezujících opatření včetně jejich odůvodnění a další informace.

Příloha č. 7 k vyhlášce č. 302/1998 Sb.

Průběžná evidence nebezpečných chemických látek

Průběžná evidence látek obsahuje:

Část 1 – Základní údaje o dovozci a výrobci

a) Obchodní jméno firmy – tak, jak je zapsáno v obchodním rejstříku nebo v živnostenském listu
b) IČO (identifikační číslo firmy)
c) Název samostatné provozovny
d) Adresa samostatné provozovny, tj. ulice, místo a PSČ
e) Jméno odpovědného pracovníka
f) Telefon/fax odpovědného pracovníka

Část 2 – Základní údaje o látce

a) Název IUPAC[1])
b) Číslo CAS[2])
c) Číslo EINECS[1])
d) Sumární (molekulový) vzorec
e) Strukturní vzorec
f) Skupina látek (používá se pouze u ropných látek)
g) Typ látky – uvádí se v členění: anorganická, organická, organokovová, prvek, přírodní látka, ropný produkt
h) Molekulová hmotnost
i) Skupenství při 20 °C a 101,3 kPa
j) Množství látky vyrobené a dovezené – uvádí se v hmotnostních jednotkách
k) Stupeň čistoty (% hm.) a přesnost stanovení
l) Běžný název nebo obchodní název, event. zkratka
m) Identifikace nečistot
Identifikačními údaji o látce tvořící nečistotu jsou:
1. název IUPAC[1])
2. číslo CAS[2])
3. číslo EINECS[1])
4. koncentrace znečišťující látky (% hm.) a přesnost stanovení

n) Identifikace příměsí
Identifikačními údaji o látce tvořící příměs jsou:
1. název IUPAC[1])
2. číslo CAS[2])
3. číslo EINECS[1])
4. koncentrace látky tvořící příměs (% hm.) a přesnost stanovení

o) Symbol nebezpečnosti – uvádí se symboly nebezpečnosti podle § 12 odst. 2 písm. c) zákona
p) Specifická rizikovost – uvádí se označení specifické rizikovosti podle § 12 odst. 2 písm. d) zákona
r) Pokyny pro bezpečné nakládání – uvádí se pokyny pro bezpečné nakládání podle § 12 odst. 2 písm. e) zákona

---

[1]) Dle seznamu látek podle § 6 odst. 2 písm. a) zákona č. 157/1998 Sb.

[2]) CAS – Chemical Abstract Service.

s) Způsob použití – uvádí se typy použití v následujícím členění:
– bodové použití
– v uzavřeném systému
– zapracování do výrobku
– plošné použití

t) Druh použití – uvádí se druh použití, např. v zemědělství, chemickém průmyslu, elektrotechnickém průmyslu, průmyslu paliv, kožedělném průmyslu, ve výrobě a zpracování kovů, ve výrobě barev a laků, v papírenském průmyslu, v polygrafickém průmyslu, ve výrobě plastových a pryžových výrobků, v textilním průmyslu.

Příloha č. 8 k vyhlášce č. 302/1998 Sb.

Oznámení o výrobě a dovozu nebezpečných chemických látek za rok .....

List č. | | | |

Počet listů | | | |

Část 1 – Údaje o firmě a její samostatné provozovně

Firma (sídlo)	**Samostatná provozovna**
Firma (obchodní jméno)	Název samostatné provozovny
Ulice	Ulice
Obec	Obec
PSČ	PSČ
IČO	Kód okresu
Kód okresu	Kód ZÚJ
Kód ZÚJ	Odpovědný pracovník
Datum vyhotovení dokladu	Telefon
Razítko a podpis	Fax
	E-mail

Část 2 – Údaje o nebezpečné chemické látce

Název IUPAC[1])
Číslo CAS[2])
Číslo EINECS[1])
Sumární (molekulový) vzorec
Strukturní vzorec
Skupina látek (u ropných látek)
Molekulová hmotnost
Typ látky – uveďte typ látky v následujícím členění: anorganická, organická, organokovová, prvek, přírodní látka, ropný produkt
Skupenství při 20 °C a 101,3 kPa
Množství vyrobené nebo dovezené látky za vykazovaný rok (t)
Stupeň čistoty (% hm.)
Běžný název nebo obchodní název, event. zkratka
Identifikace nečistot – v případě většího počtu nečistot uveďte požadované údaje v samostatné příloze
Název IUPAC[1])
Číslo CAS[2])
Číslo EINECS[1])
Koncentrace znečišťující látky (% hm.)
Přesnost stanovení

[1]) Dle seznamu látek podle § 6 odst. 2 písm. a) zákona č. 157/1998 Sb.
[2]) CAS – Chemical Abstract Service.

List č.	
Počet listů	

IČO									Název samostatné provozovny:

Identifikace příměsí – v případě většího počtu příměsí uveďte požadované údaje v samostatné příloze
Název IUPAC[1])
Číslo CAS[2])
Číslo EINECS[1])
Koncentrace látky tvořící příměs (% hm.)
Přesnost stanovení
Klasifikace a označení
Symbol nebezpečnosti
Specifická rizikovost – standardní R-věty
Pokyny pro bezpečné nakládání – standardní S-věty
Způsob použití – uveďte typ použití v následujícím členění: v omezeném rozsahu; ve velkém rozsahu; v uzavřeném systému; zapracování do výrobku
Druh použití – uveďte druh použití, např. zemědělství, chemický průmysl, elektrotechnický průmysl, průmysl paliv, kožedělný průmysl

Část 3 – Doplňková dokumentace

3.1 Fyzikálně-chemické vlastnosti
3.1.1 Bod tání
3.1.2 Bod varu
3.1.3 Specifická hmotnost
3.1.4 Tlak par
3.1.5 Rozdělovací koeficient (log P_{ow})
3.1.6 Rozpustnost ve vodě
3.1.7 Bod vzplanutí
3.1.8 Samozápalnost
3.1.9 Hořlavost
3.1.10 Výbušnost
3.1.11 Oxidační vlastnosti
3.1.12 Další údaje a poznámky

3.2 Osud a transport látky v životním prostředí
3.2.1 Stabilita
3.2.1.1 Fotodegradace
3.2.1.2 Stabilita ve vodě
3.2.1.3 Stabilita v půdě
3.2.2 Údaje z monitorování životního prostředí
3.2.3 Transport a distribuce mezi složkami životního prostředí
3.2.3.1 Transport
3.2.3.2 Distribuce
3.2.4 Biologická rozložitelnost

3.2.5	Bioakumulace
3.2.6	Další poznámky
3.3	**Ekotoxicita**
3.3.1	Akutní toxicita pro ryby
3.3.2	Akutní toxicita pro dafnie a ostatní vodní bezobratlovce
3.3.3	Inhibice růstu řas
3.3.4	Inhibice růstu bakterií
3.3.5	Toxicita pro suchozemské organismy
3.3.6	Toxicita pro půdní organismy
3.3.7	Další poznámky
3.4	**Toxicita**
3.4.1	Akutní toxicita
3.4.1.1	Akutní toxicita orální
3.4.1.2	Akutní toxicita inhalační
3.4.1.3	Akutní toxicita dermální
3.4.1.4	Akutní toxicita (jiná)
3.4.2	Žíravost a dráždivost
3.4.2.1	Kožní dráždivost
3.4.2.2	Oční dráždivost
3.4.3	Senzibilizace
3.4.4	Toxicita při opakované dávce
3.4.5	Mutagenita in vitro
3.4.6	Mutagenita in vivo
3.4.7	Karcinogenita
3.4.8	Toxicita pro reprodukci
3.4.9	Další důležité informace
3.4.10	Zkušenosti z expozice člověka

Způsob vyplňování formuláře uvedeného v příloze č. 8

V Oznámení o výrobě nebo dovozu nebezpečných chemických látek za rok ..... se zaškrtne, zda se oznamují údaje o výrobě nebo o dovozu, a zapíše se vykazovaný rok.

Firma (obchodní jméno) – vyplňuje se název výrobce nebo dovozce tak, jak je zapsáno v obchodním rejstříku nebo v živnostenském listu.

Ulice, obec, PSČ – vyplňuje se přesná a úplná adresa výrobce nebo dovozce.

IČO – vyplňuje se identifikační číslo firmy; pokud je IČO méně než osmimístné, doplní se zleva nuly na celkový počet 8 míst.

Kód okresu – uvádí se kód okresu, na jehož území se firma nachází, podle číselníku okresů ČR.

Kód ZÚJ – uvádí se kód obce, na jejímž území se firma nachází.

Název samostatné provozovny – uvádí se název provozovny, který je zaveden uvnitř firmy.

Ulice, obec, PSČ – uvádí se přesná a úplná adresa provozovny.

Kód okresu – uvádí se kód okresu, na jehož území se provozovna nachází, podle číselníku okresů ČR.

Kód ZÚJ – uvádí se kód obce, na jejímž území se provozovna nachází.

Odpovědný pracovník – uvádí se jméno, příjmení a titul pracovníka provozovny oprávněného jednat jménem firmy.

Datum vyhotovení dokladu – uvádí se datum zhotovení (např. 25. leden 2000 se zapíše ve tvaru 250100).

Název IUPAC – uvádí se chemický název látky podle systému Mezinárodní unie čisté a aplikované chemie (IUPAC) dle seznamu látek podle § 6 odst. 2 písm. a) zákona.

Číslo CAS – uvádí se identifikační číslo CAS podle Chemical Abstract Service.

Číslo EINECS – uvádí se identifikační číslo EINECS podle seznamu látek podle § 6 odst. 2 písm. a) zákona.

Sumární (molekulový) vzorec – uvádí se bez prázdných znaků (např. C3H6O).

Strukturní vzorec – kresba strukturního vzorce se uvede v příloze. V případě polymeru se uvede číselný průměr molekulové hmotnosti, monomery a látky vázané v polymeru (názvy IUPAC, čísla CAS, hmotnostní podíly v procentech).

Skupina látek – u ropných látek se uvede skupina látek.

Typ látky – uvede se jedna z následujících možností: prvek, anorganická, organická, organokovová, přírodní látka, ropný produkt.

Molekulová hmotnost – uvede se molekulová hmotnost látky.

Skupenství při 20 °C a 101,3 kPa – uvede se, zda látka za daných podmínek je tuhá látka, kapalina nebo plyn.

Množství látky vyrobené nebo dovezené za vykazovaný rok (t) – uvádí se množství látky v tunách, které bylo vyrobeno nebo dovezeno za vykazovaný rok.

Stupeň čistoty (% hm.) – uvede se střední hodnota, spodní a horní mez v procentech.

Běžný název nebo obchodní název, event. zkratka – uvede se název, pod kterým je látka v ČR uváděna na trh, a jiné názvy, např. triviální název.

Identifikace nečistot – v případě většího počtu nečistot se požadované údaje uvedou v samostatné příloze.

Název IUPAC – uvede se název IUPAC znečišťující látky.

Číslo CAS – uvede se identifikační číslo CAS znečišťující látky.

Číslo EINECS – uvede se identifikační číslo EINECS znečišťující látky.

Koncentrace znečišťující látky (% hm.) – uvede se střední hodnota koncentrace znečišťující látky v procentech.

Přesnost stanovení – uvede se spodní a horní mez koncentrace znečišťující látky v procentech.

Identifikace příměsí – v případě většího počtu příměsí se požadované údaje uvedou v samostatné příloze.

Název IUPAC – uvede se název IUPAC látky tvořící příměs.

Číslo CAS – uvede se identifikační číslo CAS látky tvořící příměs.

Číslo EINECS – uvede se identifikační číslo EINECS látky tvořící příměs.

Koncentrace látky tvořící příměs (% hm.) – uvede se střední hodnota koncentrace látky tvořící příměs v procentech.

Přesnost stanovení – uvede se spodní a horní mez koncentrace látky tvořící příměs v procentech.

Symbol nebezpečnosti – uvádí se symboly nebezpečnosti podle § 12 odst. 2 písm. c) zákona.

Specifická rizikovost – uvádí se standardní R-věty podle § 12 odst. 2 písm. d) zákona.

Pokyny pro bezpečné nakládání – uvádí se standardní S-věty podle § 12 odst. 2 písm. e) zákona.

Způsob použití – uvede se jedna z následujících možností: v omezeném rozsahu, ve velkém rozsahu, v uzavřeném systému, zapracování do výrobku.

Druh použití – uvede se druh použití, např. v zemědělství, chemickém průmyslu, elektrotechnickém průmyslu, průmyslu paliv, kožedělném průmyslu, ve výrobě a zpracování kovů, ve výrobě barev a laků, v papírenském průmyslu, polygrafickém průmyslu, ve výrobě plastových a pryžových výrobků, v textilním průmyslu.

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření** č. j. 283/85 139/1998 ze dne 9. prosince 1998, **kterým se upravuje předkládání výkazu SONO Úč 1 – 01**.

Opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení a použije se poprvé pro účetní závěrku roku 1998 nebo jeho části.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby uveřejnění lze do něj nahlédnout na Ministerstvu financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1-Malá Strana.

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření** č. j. 282/87740/1998 ze dne 9. prosince 1998, **kterým se mění a doplňuje uspořádání a obsahové vymezení položek účetní závěrky a rozsah údajů ke zveřejnění pro banky od roku 1998**.

Opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby uveřejnění lze do něj nahlédnout na Ministerstvu financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1-Malá Strana.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce**: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace**: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 2300,– Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce**: celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. – **Drobný prodej – Benešov**: HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín**: ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno**: GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice**: Prospektrum, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové**: TECHNOR, Hořická 405; **Chomutov**: DDD Knihkupectví –Antikvariát, Ruská 85; **Jihlava**: VIKOSPOL, Smetanova 2; **Kadaň**: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno**: eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy**: Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; **Kolín 1**: Knihkupectví U Kašků, Karlovo nám. 46; **Liberec**: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most**: Knihkupectví Růžička, Šeříková 529/1057; **Olomouc**: BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava**: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; **Pardubice**: LEJHANEC, s. r. o., Sladkovského 414; **Plzeň**: ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1**: FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, KANT CZ, s. r. o., Hybernská 5, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 4**: Abonentní tiskový servis, Zdiměřická 1446/9, PROSPEKTRUM, Nákupní centrum, Budějovická, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5**: SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6**: PPP – Staňková Isabela, Verdunská 1; **Praha 8**: JASIPA, Zenklova 60; **Praha 10**: BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; **Přerov**: Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov**: Arbor Sokolov, a. s., Nádražní 365; **Šumperk**: Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Teplice**: L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov**: Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem**: 7 RX, s. r. o., Mírová 4, tel.: 047/44 249, 44 252, 44 253; **Zábřeh**: Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Zlín-Louky**: INFOSERVIS, areál Telekomunikačních montáží; **Zlín-Malenovice**: Ing. M. Kučeřík, areál HESPO; **Znojmo**: Knihkupectví Houdková, Divišovo nám. 12; **Žatec**: Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného**: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace**: informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnická osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.